

Uvodnik julij

Poletje se je začelo in se nam kaže v vsej svoji veličini. Dnevi so daljši, topli ali celo vroči, tu in tam nas preseneti nevihta, močan dež, toča. Pripravljene moramo biti sprejeti vse. Pridni pridelovalci vrtnin in poljščin lahko ob takšnih nepravilnostih vse skupaj samo nemo opazujejo. Proti naravi pa res nič ne moremo. Še dobro, da za vsakim dežjem po-sije sonce.

Šola je za otroke zaprla svoja vrata. Pričele so se težko pričakovane počitnice. Sedaj jih vsak preživlja po svoje. Nekateri doma v družbi dedkov in babic, spet drugi s starejšimi bratci in sestricami, vsak pač tako, kot mu dopuščajo možnosti. Veliko je že to, da ni vsakodnevnih obveznosti in je to za otroke res čas brezskrbnosti. Za tiste najmlajše so to morda zadnje počitnice pred vstopom v šolo, ker potem bo res vse drugače, tisti malo večji pa so že morali sprejemati pomembne odločitve o svojih nadaljnjih poteh: ali so izbirali srednjo šolo ali poklic, ki ga bodo opravljali v življenju, ali pa morda bili sprejeti na fakulteto, ki so jo izbrali. Kakorkoli že, vsem želim, da si odpočijete in naberete novih moči ter energije za novo šolsko leto, ki je pred vami.

Tudi za nas odrasle je poletje čas dopustov, ki ga pač preživljamo vsak na svoj način. Pomembno je, da si tudi mi odpočijemo od vsakodnevnih obveznosti, stresa, naglice, v kateri živimo. Vse prevečkrat se nam dogaja, da za nič več nimamo časa. Samo hitimo in se včasih sploh več ne znamo ustaviti. Sami torej poskrbimo, da bomo našli način, kako se umiriti in nabrati energije za naprej. Bodite v družbi ljudi, ki jih imate radi, razmišljajte pozitivno.

Irena Pukšič, urednica

Sprejem najboljših učencev OŠ Markovci pri županu

V četrtek, 22. junija, ob 13. uri je župan Milan Gabrovec v občinskih prostorih počastil najboljše učence letošnjega šolskega leta.

Učni uspeh s povprečjem zaključenih ocen nad 4,5 je v tretjem razredu doseglo 20, v četrtem 22, v petem razredu pa 13 učencev. Pri učencih predmetne stopnje je odlične učne rezultate imelo v šestem razredu 13 učencev, v sedmem 11 učencev, v osmem 6 ter v devetem prav tako 6 učencev. Odlične učne rezultate so skozi vseh devet let dosegli učenci devetega razreda: Eva Ertl, Nika Keres, Lara Kostanjevec, Niko Kostanjevec in Špela Kukovec.

Župan je sprejel odličnjake.

»Mi smo mini maturantje,« je odmevalo po občinski zgradbi

Letošnje šolsko leto se je za bodoče prvošolce izteklo obdobje vrtca. Postali so namreč mini maturanti. V četrtek, 15. junija, so se od vrtca poslovili na prav poseben način. V belih majčkah, ki so si jih sami poslikali, so se odpravili skozi Markovce. Poslovili so se od mlaj-

ših otrok v vrtcu in obiskali učence prve triade v domači osnovni šoli. Obiskali so tudi župana Milana Gabrovca. Po občinski zgradbi je odmeval glas petja in veselje ob otroškem direndaju. Ob prijetnem sprejemu so se skupaj poveseleli in posladkali s sladoledom. V četrtek popoldan so se mini maturantje predstavili tudi staršem in jim pripravili krajši program, čemur je sledilo srečanje v obliki ustvarjalnih delavnic.

Dragi mini maturantje, 1. septembra boste stopili na novo pot. Ta naj bo še naprej radovedna, vesela, radoživa in polna novih spoznanj in doživetij. ŠOLA je velika beseda, še večja postati UČENEC in prestopiti prag šole, spoznati nove prijatelje, učitelje, novo okolje in obraze. Čeprav v šoli pouk tudi poteka skozi igro, pa ta ni več tako brezskrbna kot v vrtcu. V šoli bo potrebno spoznati in osvojiti nov dnevni ritem, ki se razlikuje od vrtca. Kljub temu vemo in verjamemo, da vam vsega »novega« ne bo težko premostiti in

osvojiti, saj že komaj čakate, da si na rame obesite šolsko torbo, prestopite šolski prag in postanete ŠOLARJI.

Nedvomno pa, dragi starši, drugače dojemate prvi šolski dan vašega otroka. Zavedate se, da se ob zaključku vrtca, predšolskega obdobja, končuje ena najbolj nežnih in varnih obdobij otroštva. Kljub odraščanju vaš otrok tega ne čuti tako, zato mu bodite še naprej v oporo in se skupaj z njim veselite ne samo prvega šolskega dne, ampak tudi vseh nadaljnjih.

Vsi, ki smo z njimi preživeli prvo obdobje vzgoje in izobraževanja, jim želimo uspešno nadaljevanje. Naj se na tej novi poti počutijo dobro, naj s pridom uporabijo vsa pridobljena znanja in izkušnje.

Pri otrocih ni majhnih korakov. Vse, kar storijo in naredijo, so velike stvari. Predvsem srca imajo večja kot mi - odrasli. Vanje spravijo vse, kar vidijo, in vse, česar se zavedajo - tudi majhen kamenček, ki so ga opazili na cesti, listek z drevesa, poljubček kar tako, mravljičico ali črčička, predvsem pa vse ljudi, ki so okoli njih ... (Pearl S. Buck)

Sonja Ambrož, foto: BK

» 1. septembra boste stopili na novo pot ... Naj bo uspešna.«

Ko gostilna da za rundo ...

V soboto, 20. maja, so vse poti vodile v Markovce, kjer smo v večnamenski dvorani pevci Moškega pevskega zbora Markovci številnim obiskovalcem dali za rundo skrbno načrtovanega in kvalitetno izpeljanega programa. Svoj letni koncert smo tokrat poimenovali »Gostilna da za rundo.«

Večnamenska dvorana je tako za kratek čas spremenila svojo podobo in postala gostilna. Vsebina našega programa je na duhovit in humoren način prikazovala nastajanje našega pevskega zbora. Pevski zbor smo sestavljali kar v vaški gostilni. Vanjo so kot naključno mimoidoče gostje zašle tudi pevke učiteljsko-vzgojiteljskega pevskega zbora Hajdina z zborovodjo Urošem Sagadinom in se predstavile s pesmijo. Pevci smo se zraven zborovskega repertoarja, kjer so prevladovala napitnice, predstavili tudi kot pevci v manjših skupinah (lovci, vinogradniki, orači ...).

Za popestritev sobotnega večera sta poskrbela naš pevec Ivan Horvat in zelo priljubljena Urška Vučak Markež, zvezda

humorističnih serij (Čista devetka ...) in oddaje Zvezde plešejo.

V vlogah natakariče in šefa gostilne sta prikazala izjemno predstavo, ki je sobotni pevski večer v gostilni še dodatno obogatila. V gostilni so se po naključju znašli tudi župan občine Markovci Milan Gabrovec, ravnatelj OŠ Markovci Ivan Štrafela in gospod župnik Janez Maučec. V naši družbi so zagotovo uživali, saj so se nam v zadnji pesmi »In vino veritas« pridružili v zboru.

Najbolj pa smo zagotovo uživali mi, pevci moškega pevskega zbora, kreatorji sobotnega večera, saj smo vas, spoštovano občinstvo, znova očarali in poskrbeli za nepozabne trenutke.

Za uspešno izpeljan sobotni dogodek se zahvaljujemo županu občine Markovci Milanu Gabrovcu, ravnatelju OŠ Markovci Ivanu Štrafela, gospodu župniku Janezu Maučecu, Urški Vučak Markež, Tomu Hajšku, ženskemu učiteljsko-vzgojiteljskemu pevskega zboru Hajdina in našemu zborovodji Urošu Sagadinu. Skupaj nam je uspelo spisati en-

Kulturno društvo "Alojz Štrafela" Markovci – MoPZ.

kratni dogodek, ki je pustil velik pečat v delovanju našega društva.

V prihodnjem letu Moški pevski zbor Markovci praznuje 50 let delovanja. Ob tej priložnosti za vas pripravljamo dva koncerta. Prvi se bo zgodil že letos v mesecu novembru, ko se bomo v farni

cerkvi sv. Marka predstavili s t. i. klasičnim repertoarjem moškega zborovskega petja. V letu 2018 bomo v mesecu maju skupaj proslavili našega abrahama.

Marko Kunčnik, predsednik KD "Alojz Štrafela" Markovci

Pestro in uspešno delo pevskih zborov

V Kulturno-umetniškem društvu Markovski zvon smo uspešno zaključili še eno sezono, ki nas je nagradila s številnimi priznanji, uspešnimi nastopi in novimi prijateljskimi vezmi.

V marcu smo se kot vsako leto udeležili revije cerkvenih zborov dekanije Ptuj-Zavrč, ki je letos za odrasle skupine potekala na Hajdini, za otroške in mladinske pa na Ptuj v cerkvi sv. Jurija. Na njih smo se predstavili člani zborov Jutranja zarja, MCEPZ sv. Marko in OCEPZ Zvonček. Slednja dva sta se poleg Komornega zbora Glasis udeležila tudi občinske revije v Bukovcih, ki jo je letos organizirala Pihalna godba Markovci. Obdobje revij smo zaključili z Večerno pesmijo oz. 43. območno revijo pevskih zborov, ki je bila v začetku maja v Gimnaziji Ptuj. Kar polovica skupin je tega

večera prihajala iz občine Markovci, iz našega društva sta zapela MCEPZ sv. Marko in KZ Glasis. Strokovna ocenjevalka Bernarda Preložnik Kink je pohvalila oba zbora ter ju uvrstila na regijsko oz. državno raven, na kar smo še posebej ponosni.

Eden izmed lepših spominov letošnje pomladi je vsekakor Markova nedelja in okrogel jubilej naših novih orgel. Tako kot so pred desetimi leti prvič mogočno zazvenele, so tudi tokrat obudile občutke veselja in ponosa v vsakem izmed nas pevcev. Slovesno je bilo tudi ob podelitvi zakramenta svete birme in prvega svetega obhajila.

Po uspešnem sodelovanju z Moškim pevskim zborom Markovci in izvedenim koncertom Pa se sliši v mesecu marcu smo se tokrat povezali še z Akademskim

Najmlajši člani društva so zapeli tudi na cerkveni reviji.

Letos smo se na zaključni izlet podali v Prekmurje. V Odrancih (na fotografiji) so nas zelo lepo sprejeli.

Gostili smo Akademski pevski zbor Univerze na Primorskem pod vodstvom Ambroža Čopija.

pevskim zborom Univerze na Primorskem. Ob zaključku Tedna ljubiteljske kulture je enega najuspešnejših in uve-

ljavljenih zborov Slovenije v goste povabil KZ Glasis. Koncert, ki so ga izvedli 21. maja v cerkvi sv. Marka, je tako postre-

gel s kvalitetno zborovsko glasbo. KZ Glasis je med drugim na koncertu izvedel tekmovalni program, s katerim se je nato konec maja podal na mednarodno zborovsko tekmovanje v Nemčijo, kjer je osvojil srebrno priznanje (več v sosednjem članku).

Po pestrem pomladanskem dogajanju smo se nagradili z društvenim izletom v Prekmurje, kamor smo se podali na praznično junijsko nedeljo. V Odrancih smo najprej s petjem popestrili sveto mašo, nato pa si še podrobneje ogledali to romarsko cerkev.

V podjetju Paradajz v Renkovcih smo si ogledali pridelavo vrtnin, predvsem paradižnika Lušt, v Tropskem vrtu v Dobrovniku pa smo občudovali orhideje. Dan smo zaključili s piknikom v rojstni vasi našega župnika, kjer predvsem ni manjkalo dobre volje.

Letos bo minilo tudi 20 let od ustanovitve našega društva, v katerem trenutno deluje okrog 100 članov različnih generacij. Da je bila to prava odločitev, potrjujejo delo in rezultati vseh sekcij, ki napredujejo iz leta v leto. Zahvala gre seveda vsem vodjem za njihov trud, kvalitetno delo in motivacijo, najpomembnejše pa je zadovoljstvo vsakega člana, ki predstavlja del naše velike družine.

KUD MZ, foto: Arhiv društva

Za MeCePZ je letošnja pomlad bila zelo aktivna.

Dvema zlatima priznanjema letos dodali še srebro

Komorni zbor Glasis je dosegel srebrno priznanje na prestižnem mednarodnem tekmovanju zborovske glasbe in folklorne Harmonie Festival v Limburgu oz. Lindenhofhausnu v Nemčiji.

Zaključujemo zelo uspešno pevsko sezono, ki smo jo okrasili s srebrom in tako dodali še to žlahtno barvo v šopek že nabranih zlatih priznanj z mednarodnih pevskih tekmovanj. Za rezultate je bilo veliko vložene truda in dela pevcev ter predvsem zagnanosti in vztrajnosti našega dirigenta in umetniškega vodje, Ernesta Kokota.

Sprva neznani komorni zbor je v štirih letih delovanja prerasel v zbor z izbranim programom skladb različnih zvrsti glasbe in skladb različnih obdobij glasbene zgodovine. 18 pevcev nas prepeva v Komornem zboru Glasis, ki deluje pod okriljem KUD Markovski zvon Markovci. Pevci prihajamo iz različnih okoliških občin, ob dirigentu pa zboru predseduje Alenka Domanjko Rožanc.

Uspehi zbora so vedno večji, pričakovanja pa prav tako, zato nam dela na vajah in nastopih tudi letos ni zmanjkalo. Vrhunec letošnje sezone je bila udeležba na mednarodnem tekmovanju zborovske glasbe in folklorne Harmonie Festival Limburg-Lindenhofhausnu v Nemčiji, ki se je odvijal od 25. do 28. maja. Gre za festival, ki je nastal na pobudo moškega zbora in zagnanih posameznikov iz Lindenhofhausna. Prvič so ga organizirali leta 1981. Od takrat se festival zvrsti vsakih šest let. Letos so se organizatorji pohvalili, da se ga je udeležilo več kot 6100 članov zborov in folklornih skupin iz 37 držav celega sveta.

Ko smo prišli na glavno prizorišče festivala, smo lahko občutili to pisano družino. Srečali smo folklorne skupine in zборе iz Kostarike, Filipinov, Ugande, Rusije, Tajske, ZDA ... Bili smo priča pravi mešanici kultur in različnih generacij, vse pa je povezovalo petje, ples in sproščeno druženje.

Tekmovali smo v kategoriji komornih zborov z obvezno skladbo, v kateri smo se pomerili s še 16 zbori. 8 zborov je bilo iz Nemčije, ostali pa iz Nizozemske, Madžarske, Ukrajine, Rusije, Makedonije, ter iz Tajske, Kostarike in Filipinov.

V trenutku, ko smo stali na festivalskem odru pred publiko in člani komisije, ki je strogo ocenjevala tehnično in umetniško izvedbo skladb, smo pevci občutili velik pritisk, obenem pa nam je bilo v veliko veselje in zadovoljstvo, da lahko kot edini zbor iz Slovenije sodelujemo na tako pomembnem mednarodnem tekmovanju. Ko smo pred seboj zagledali našega nasmejanega Ernesta, smo zbrali vse moči in se prepustili njegovemu vodenju.

Pričeli smo z obvezno skladbo v naši kategoriji, *Ave Verum* skladatelja Alwina Michaela Schronena, nadaljevali s skladbo slovenskega renesančnega sklada-

telja Jacobusa Gallusa *Pater noster, qui es in coelis*. Sledila je nemška skladba *Abendlied* skladatelja Josefa Gabriela Rheinbergerja, nato pa skladba enega mlajših skladateljev Tineta Beca *Cantate Domino*. Zadnja je bila priredba slovenske ljudske pesmi iz Prekmurja *Zrejlo je žito* skladatelja Slavka Šuklarja.

Ko smo odšepetali še zadnje dele te pesmi, smo najprej vsi čakali na odziv našega dirigenta. Nasmeh na obrazu je pokazal, da je zadovoljen z nastopom. Prijetno smo bili presenečeni nad odzivom publike, ki je z odmevnim aplavzom pozdravila naš nastop. Eden izmed članov komisije, ki nas je ocenjevala, je ploskal kar stoje. Občutki zadovoljstva so bili nepozabni. Marsikateremu pevcu se je utrnila tudi solza sreče.

Sledilo je sproščeno čakanje na razglasitev, komentarji in občutki. Člani zborov in folklornih skupin smo se

posedli kar na travo pred prizoriščem in nestrpno čakali na razglasitev. Ker te kar ni bilo, smo si čas krajšali s petjem, ki so ga izzvali različni sodelujoči zbori. Vsi smo se pridružili in prepevali znane skladbe. Nato pa je prišel težko pričakovani trenutek. Izmed vseh 17 komornih zborov, ki so tekmovali v naši kategoriji, smo bili peti najboljši. Od 25 možnih točk smo osvojili 22,33 točk in dosegli srebrno priznanje. Četrty najboljši ocenjeni zbor iz Ukrajine je dosegel že zlato priznanje. Lahko bi rekli, da se nam je zlato izmaknilo za las. To, na kar smo še posebej ponosni, sta dve dodatni priznanji komisije. Ta nam je podelila posebno priznanje za najboljši zvok z najmanjšo zasedbo in posebno priznanje za odlično interpretacijo ljudske pesmi (*Zrejlo je žito*).

Naslednji dan smo na zaključnem koncertu poslušali najboljšo nagrajeno zboro tekmovanja, med njimi tudi zbor iz Ukrajine, ki je tekmoval v naši kategoriji in dosegel zlato priznanje. Spoznali smo, da smo lahko ponosni na to, da smo se lahko kosali z vrhunskimi zbori sveta in dosegli odlične rezultate.

Udeležbo na mednarodnem tekmovanju smo pevci izkoristili tudi za medsebojno druženje, pri katerem ni manjkalo smeha in zabave. To je namreč tudi tisto, kar nas povezuje: velika ljubezen do petja in ustvarjanja glasbe ter medsebojno prijateljstvo in druženje.

Po letošnji naporni sezoni sledijo za služene počitnice, nato pa gremo novim zmagam naproti. Kot vedno znova izjavi naš dirigent Ernest Kokot: »Še imamo rezerve!«

Gordana Črnivec

Občutki ob uspehu so bili prežeti z veseljem in zadovoljstvom.

Dosanjana domovina

Občinska prireditev ob dnevu državnosti v organizaciji Občine Markovci in Komornega zbora Kor

25. junija obeležujemo dan državnosti, rojstni dan naše države, in na ta pomemben dan smo članice in člani Komornega zbora Kor v poročni dvorani v Markovcih priredili proslavo z naslovom Dosanjana domovina.

Danica Tement se je spominjala časov složnosti in enotnosti.

Prireditev se je pričela z našo svetovljansko in miroljubno himno, pri kateri je bilo čutiti ponos nastopajočih kot tudi gostov, ko so mogočno zazveneli verzi »Žive naj vsi narodi, ki hrepene

dočakat' dan ...«. V uvodnem govoru, ki ga je spisal Mitja Muršič, član Komornega zbora Kor, smo se spomnili velikega trenutka, ko smo postali samostojna in neodvisna država, pa tudi tega, da smo bili že dva dni zatem primorani z vojaško agresijo svojo neodvisnost tudi obraniti. V duhu tega so na prireditvi spregovorili tudi gostje, ki so nas spomnili in poučili o tem, kako je v Markovcih potekala nekajdnevna vojna za Slovenijo. To so bili Danica Tement, tedanja članica KS Markovci, Franc Kostanjevec, podžupan občine Markovci, vojni veteran, tedanji poveljnik štaba za Civilno zaščito in prav tako član KS Markovci, ter Ivan Golob, predstavnik Civilne zaščite in gasilcev, ki so takrat odigrali pomembno vlogo.

Danica Tement je bila osrednja govornica, ki nas je vodila skozi spomine na ta pomemben čas. Poudarila je, kako so bili ljudje takrat enotni in kako so delovali usklajeno. Niso bili ne levi, ne desni, bili so samo domoljubi, ko je šlo za našo domovino, za vse nas in naše otroke. Pobljže smo spoznali tudi, kako so potekale stvari od kurirjev naprej, ki so obveščali člane Krajevne skupnosti, ki so naprej izročali vpoklice po celotnem območju KS Markovci. Govornica se je lepo pošalila, da je bilo vpoklic lahko izpeljati, če je vpoklicani spal na domu, če pa je vasoval, pa se je to malce zapletlo in se je pri vpoklicu razvila še kakšna pomembna skrivnost ...

Komorni zbor Kor

V petek, 27. junija, ob 1:15 ponoči se je začelo zares. Tanki so prestopili mejo, letala in vojaški helikopteri so preletavali dvorišča. Člani Civilne zaščite do opravili ključno vlogo, v njihovih vrstah so bili tudi gasilci in ekipe prve pomoči. Poveljnik štaba CZ je bil sedanji podžupan, gospod Franc Kostanjevec, ki se je izkazal kot odličen operativec, koordiniral in vodil je vse tedanje aktivnosti. Tudi gospod Kostanjevec je spregovoril nekaj besed in se spomnil teh ključnih časov. Svoje spomine in poglede pa je z nami delil tudi gospod Ivan Golob, ki se je vprašal, kje je danes več ljudi. Kako to, da nas je tako malo, ko pa gre za tako velik

in pomemben praznik naše države ...

Spomini, ki so jih obudili govorniki in pesmi Komornega zbora Kor, ki so bile izbrane za to slovesnost in so vsaka na svoj način predstavljale delček človekovega odnosa do domovine, so lepo zaokrožile celotno prireditev. Zbrane je po programu nagovoril tudi župan občine Markovci, gospod Milan Gabrovec. Ob koncu je zadonela še neuradna himna naše države, Slovenija od kod lepote tvoje. Družno smo jo zapeli pevci in obiskovalci prireditve. Čeprav nas ni bilo veliko, je pesem zazvenela odločno in ponosno.

Neža Tement,
foto: Branko Kostanjevec

Gradnja krožišč v Markovcih v polnem teku

Potek gradnje krožišč nam je bolj ali manj vsem na očeh. Uporabnike tega odseka ceste želimo obvestiti o prometni ureditvi v tem delu naselja, še posebej v pričakovanju zaprtja starega mostu čez Dravo na Ptuj. Pričakovati je, da bodo z zaporo mostu posamezniki iskali pot čez Šturmorce, nadalje proti Markovcem, Novi vasi ali proti naselju

Zabovci. V vsakem od naštetih naselij bodo posamezniki naleteli na cestne zapore oz. gradbišča: v Markovcih na izgradnjo dveh rondojev, v naselju Nova vas na izgradnjo kanalizacijskega omrežja oz. na obnovo celotne vozne površine, v naselju Zabovci pa DRI bo v kratkem pričelo z rekonstrukcijo križišča glavne ceste R1- 228 (Spuhlja-Borl) s cesto JP

832980 (»pri Križu«). Po naših podatkih z izgradnjo pričnejo takoj po zaključenem izboru izvajalca del.

Da bi vsaj delno omilili težave z prevozom občanov do središča Ptuja, smo MO Ptuj ponovno pozvali, da čimprej zgradi most čez Rogoznico pri Kinološkem društvu Ptuj (ob Ranci). Ti pozivi si s strani naše občine sledijo že od leta

2012. Z izgradnjo mostu bi vaščanom naselij Markovci, Zabovci, Nova vas, Spuhlja in tudi širše omogočili prehod oz. prevoznost s kolesi vse do središča Ptuja. V kratkem izgradnje kljub dokaj enostavnemu mostu ni pričakovati, zato bodo tudi naši vaščani enakovredno čakali v prometnih zastojih s preostalim tranzitom.

Prikaz umestitve skulpture v središče krožnega križišča pri trgovini Tuš Špic.

Prikaz umestitve pustnih likov v središče krožnega križišča pri Kmetijski zadrugi Ptuj.

Veliko je ugibanj o tem, kaj bo lokalna skupnost umestila v središče dveh novih križišč. Glede na bogato kulturno in etnološko dediščino, ki jo ima občina Markovci, se rešitev seveda ponuja sama.

Krožno križišče pri trgovini Špic bo krasila tridimenzionalna skulptura kurenta iz jekla in višine nekaj manj kot 4 metre.

Skulptura bo primerno osvetljena in se bo v svoji osi vrtela (cca. 10/min). V tem krožnem krožišču bo to edini in osrednji pustni lik.

Rondo pri Kmetijski zadruzi še ni dokončno oblikovan, osnovo pa bodo vseka kor upodabljali preostali pustni liki (piceki, rusa, kopjaš, medved, vile, orač, pokač in kopajnarica).

Pozivamo k razumevanju

Nova vas pri Markovcih je edino preostalo naselje, kjer kanalizacijsko omrežje še ni zgrajeno. S strani posameznih vaščanov je opaziti kar precej negotovanja, predvsem glede oteženega dostopa do njihovih stavbišč. Žal se temu ne bomo mogli izogniti, v kolikor želimo dela dokončati. Nasprotno, s pričetkom izgradnje preostale komunalne infrastrukture, kot je odvodnjavanje meteornih vod, obnova

NN elektro omrežja, javne razsvetljave in KTV omrežja, se bodo težave glede prevoznosti ceste še stopnjevale.

V vsakem primeru je dostop do vsake stanovanjske hiše omogočen v poznih popoldanskih urah vse do jutranjih ur, ko izvajalci pričnejo z deli.

Ponovno pozivamo k strpnosti. Le tako bomo lahko z deli zaključili v predvidenem roku.

občinska uprava
BZ

Društvom in organizatorjem prireditvev

Spoštovani,

ker želimo, da je dogajanje v naši občini vidno tako na **lokalni televiziji SIP TV** kot v **občinskem časopisu List iz Markovcev**, vas pozivamo, da ob organizaciji vaše prireditve obvestite tudi vodstvo SIP TV in Uredniški odbor občinskega časopisa. Žal se večkrat zgodi, da prireditve spolzi ravno zaradi slabe komunikacije in obveščanja.

Prilagamo kontaktne podatke obeh medijev:

SIP TV - Branko Veselič: 041 618 044, info@siptv.si

UREDNIŠKI ODBOR - Irena Pukšič, predsednica: 031 349 296,

irena.puksic5@gmail.com ali markovski.list@gmail.com

Želimo, da dogajanje spremlja čim širši krog gledalcev in poslušalcev, zato **PRAVOČASNO** poskrbite, da bo obvestilo o prireditvi prišlo tudi v roke medijem.

Rok za oddajo gradiva za List iz Markovcev je **5. september 2017**. Pošljite ga na markovski.list@gmail.com. Kot ste lahko opazili, v vsaki številki objavimo tudi **PRIREDITVENIK**; posredujte nam osnovne informacije o dogodku za prihodnje mesece.

Želimo vam veliko energije in idej pri snovanju prireditvev.

SIP TV IN Uredniški odbor Lista iz Markovcev

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič.

Lektoriranje: Alenka Domanjko Rožanc.

Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. **Telefon:** 02 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si.

<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

30. junija je bil podpisan težko in dolgo časa pričakovani občinski prostorski načrt.

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci

TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznništvo
- izposoja kompresorjev
- tlakovanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Ponujamo široko paleto medicinskih pripomočkov na naročilnico.

Nova Reha
Prodaja, izposoja in servis medicinskih pripomočkov

Mlinska cesta 1A, Ptuj GSM: 070 74 99 73 e-mail: info@novareha.si
Tel/Fax: 02 782 01 06 Servis: 070 40 77 79 www.novareha.si

21. dan gasilca OGZ Ptuj in 90 let PGD Zabovci

Prvo soboto v juniju so zabovski gasilci praznovali visok jubilej, 90 let Prostovoljnega gasilskega društva Zabovci. Hkrati s tem je potekala tudi prireditev ob 21. dnevu gasilca Območne gasilske zveze Ptuj. Slednjo sestavljajo gasilci iz občin Ptuj, Hajdina, Markovci, Cirkulane in Zavrč. Slavnostna prireditev se je pričela pred gasilskim domom, ki je bil v letošnjem letu ponovno obnovljen ter na novo prepleleskan. Podoba okolice krasi tudi na novo položen asfalt. Ešalon, kjer je prisostvovalo 220 gasilcev in 80 pionirjev, je najprej pozdravil časno tribuno, nato pa so odšli skozi vas do prireditvenega šotora v športni park. Parado je sestavljalo tudi 29 gasilskih vozil PGD. Nikakor nismo mogli prezreti konjske vprege z gasilskim vozom Knaust, izdelanim na Dunaju leta 1908, ki je last zabovskih gasilcev vse od leta 1928.

V imenu gostiteljev, PGD Zabovci, je prisotne pozdravil predsednik Ivan Fijan. "V letu 1927 so mladi zabovski fantje na lastno iniciativo in željo vaščanov ustanovili Prostovoljno gasilsko društvo Zabovci. Takrat je štel le eno desetino.

Želja po ustanovitvi društva oziroma sestave desetine je bila predvsem zaradi velikega števila požarov in mnogokrat neznanja, kako najhitreje pogasiti požar. Hiše so bile v večini butane, lesene, pokrite z naravnim materialom, oz. materialom, ki hitro gori, gospodarska poslopja pa cimprana.« V nadaljevanju je predsednik poudaril, da ima društvo trdne temelje, na katerih gradi svojo prihodnost. Veliko pozornosti namenjajo izobraževanju mladega kadra in pionirjev. Vedno so veseli nasvetov starejših, saj s svojimi nasveti in izkušnjami pripomorejo k boljšemu delu društva.

Društvo je dobro opremljeno in tudi izobraženo. Pogoji za delo so dobri, zato se je predsednik zahvalil vsem, ko so soustvarjali zgodovino PGD Zabovci.

V nadaljevanju besede ob praznovanju namenil predsednik OGZ Ptuj, Marjan Meglič, ki je povedal, da le kakovosten kader lahko dobro deluje v akcijah, ki so vedno nepredvidljive in vedno drugačne. V OGZ Ptuj so v lanskem letu zabeležili preko 200 varnostnih dogodkov in več kot 330 intervencij, kar je v

zadnjih petnajstih letih največ. Prav zato je še kako pomembno združevanje in izobraževanje gasilcev tako teoretično kot praktično. Območna gasilska zveza Ptuj šteje preko 2.900 gasilcev, od tega je skoraj tisoč operativcev. "Za prihodnost gasilstva se nam ni potrebno bati," je svoj govor zaključil predsednik OGZ Ptuj.

Slavnostni govornik na prireditvi je bil župan občine Markovci, g. Milan Gabrovec. "Pomoč sočloveku in prostovoljstvo le ena od izmed vrlin gasilstva. Slovenija slovi po gasilstvu, saj so v akciji vedno in kjerkoli. Tudi na markovskem območju je tradicija stara več kot 100 let in vsi vemo, da delo gasilcev že dolgo ni več povezano samo z gašenjem požarov, temveč z mnogo večjimi tegobami, ki spremljajo hiter tempo današnjega časa." Župan se je vsem gasilcem zahvalil za njihovo požrtvovalnost, pogum in za vse do sedaj opravljeno delo.

Govorcem se je pridružil tudi Janez Merc, predsednik sveta podravske gasilske regije in član upravnega odbora GZS. Povedal je, da delo gasilcev ni lahko in da je njihovo delo praktično zastoj.

90. obletnico PGD Zabovci in 21. dan gasilca OGZ Ptuj so popestrili godbeniki iz Markovcev, Mia Pernat ter Dani in Neža Tement z glasbenimi vložki.

V nadaljevanju je sledila podelitev številnih priznanj in odlikovanj. Podeljena so bila tudi tri odlikovanja za posebne zasluge, in sicer Janezu Vršču iz PGD Nova vas pri Markovcih, Branku Kostanjevcu iz PGD Bukovci in Francu Bolcarju iz PGD Spuhlja.

Na slavnostni prireditvi je društvo razvilo tudi nov društveni prapor, ki je zamenjal prapor iz leta 1965 in ga na zadnji strani krasi podoba obnovljenega gasilskega doma. Prapor ima 96 žebličkov in 26 trakov, ponosni boter pa je domačin Jože Voglar. Blagoslov je opravil domači župnik, g. Janez Maučec.

Povezovalka programa je predstavila tudi zgodovino društva skozi 90 let:

- ustanovitev 1927
- nabava prve brizgalne 1928, ki jo ima društvo še danes
- postavitve gasilskega doma z enim prostorom za sestanke 1929
- leta 1930 je bil ob domu postavljen stolp, kjer so se sprva sušile gasilske cevi, šele kasneje je služil svojemu namenu
- društvo je delovalo tudi v času okupacije, vendar v zelo zmanjšanem obsegu
- leta 1951 ponovna nabava brizgalne
- leta 1958 je bil v Zabovcih eden izmed največjih požarov
- leta 1960 so kupili brizgalno Rosenbauer
- leta 1963 je bil prenovljen prvotni dom z orodjiščem in garažo
- leta 1965 je društvo razvilo svoj prvi prapor
- leta 1967 so porušili leseni stolp in zgradili močnejšega in višjega, ki služi svojemu namenu še danes
- leta 1972 je bil nabavljen gasilski avtomobil IMV 1600

- leta 1979 je sledila razširitev gasilskega doma
- leta 1987 so zamenjali staro vozilo za novo TAM 80 T5
- leta 1989 so pionirji razvili svoj prapor
- leta 1990 je društvo kupilo novo motorno brizgalno Ziegler 800 lit.
- leta 2007 so zamenjali staro vozilo z novim vozilom Mercedes in ga opremili z najnovjšo tehnologijo, ki jo uporabljajo še danes.

Vseskozi so kot dobri gospodarji obnavljali dom, opremo in veliko pozornost namenjali izobraževanju kadra.

Gasilski dom od že davnega leta 1929 krasi naslednji verz: *Ni služba naša imenitna in svet zanjo se ne poti, saj brez zlata in ženske slave preprosti smo gasilci mi.*

ZAHVALA

Spoštovani krajanji, sponzorji, boteri ..., spoštovani vsi, ki ste nam kadarkoli nudili kakršnokoli pomoč, ob praznovanju 90-letnice se člani PGD Zabovci iskreno zahvaljujemo za vso pomoč, posluh in sodelovanje pri našem dosedanjem delu. Zavedamo se, da brez podpore vaščanov in občine Markovci, naše društvo ne bi bilo to, kar je. Gasilci PGD Zabovci si prav zato prizadevamo, da se čim bolj izobrazimo, da bi lahko tehnologijo, ki jo imamo, s pridom uporabili.

Kadarkoli smo se lotili kakšne akcije, smo potrkali na vaša vrata, ki ste nam jih vedno prijazno odprli na stežaj in po svojih močeh pomagali do ciljev, ki jih je društvo želelo doseči.

Prav zaradi vaših dejanj smo še danes tukaj. Prav zaradi vas lahko letos slavimo 90 let obstoja našega društva. To ni samo naš praznik, to je praznik vseh nas.

Še enkrat hvala za vse!

Jana Janžel

Odlični rezultati in dobro vzdušje na tekmovanju OGZ Ptuj

Območna gasilska zveza Ptuj in Gasilsko poveljstvo občine Markovci sta 18. junija 2017 v Borovcih organizirala že 21. tekmovanje zveze. Letošnje tekmovanje velja za izbirno tekmovanje Gasilske zveze Slovenije, ki bo v kongresnem letu 2018, in velja za memorialno tekmovanje, ki je posvečeno prvemu predsedniku Gasilske zveze Slovenije Matevžu Hacetu.

V dobrem vzdušju in ob lepem vremenu je nastopilo 45 gasilskih enot v

vseh kategorijah. Odlično pripravljen teren in odgovorni sodniki so bili porok za dobre rezultate, saj na sojenje ali na teren ni bilo nobenih pritožb.

Na regijsko tekmovanje podravske regije so se uvrstile: 3 pionirske (ž) (Grajena, Bukovci, Stojnci), 3 pionirske (m) (Spuhlja, Ptuj, Borovci), 3 mladinske (Gerečja vas, Hajdina, Ptuj), 1 članice A (Slovenja vas), 1 člani A (Hajdina), 1 člani B (Slovenja vas) in 3 starejši gasilci (Gerečja vas, Slovenja vas in Podvinci).

Predsednik zveze Marjan Meglič in poveljnik zveze Zvonko Glažar sta vsem sodelujočim ekipam podelila priznanja, najboljšim trem pa pokale. Regijsko tekmovanje podravske regije bo 7. in 8. oktobra v Ormožu na novem gasilskem poligonu, ki je bil predan svojemu namenu 27. maja letos.

Na zvezi smo prepričani, da bodo naše ekipe tudi na tekmovanju regije dosegle dobre rezultate in se uvrstile na državno tekmovanje. Da so naše ekipe

res dobro pripravljene, dokazuje dejstvo, da se bodo letošnje olimpijade v Beljaku (v Avstriji od 9. do 16. julija) udeležile kar tri naše enote iz Hajdoš, ki pa že imajo naziv najboljših enot v Evropi. Kar tri desetletja že dosegajo odlične rezultate in se domov vedno vračajo z najzlahtnejšimi kolajnami.

LJ

Predsednik zveze Marjan Meglič in poveljnik zveze Zvonko Glažar sta najboljšim ekipam podelila priznanja in pokale.

Tekmovalni odbor in ocenjevalne komisije so odlično opravile svoje delo.

Gasilsko tekmovanje za pokal vasi Markovci

V nedeljo, 25. junija, smo člani PGD Markovci organizirali svoje tradicionalno gasilsko tekmovanje za pokal Markovcev. Letos je bilo izvedeno že 29. zapored. Med najmlajšimi so prvo mesto dosegli pionirji iz PGD Spuhlja, zmagovalke v svoji disciplini pa so bile pionirke iz PGD Stojnci. V kategoriji članice A so prvo mesto dosegle punce iz Moškanjcev, v kategoriji člani pa sta prvo in drugo mesto osvojili ekipi domačega društva. Z udeležbo ekip letos nismo bili najbolj zadovoljni, saj je glede na pretekla leta bilo

manj prijavljenih. Sicer pa na tekmovanje gledamo pozitivno, predvsem na tisto v letu 2018, ki bo jubilejno, trideseto. Člani PGD Markovci nismo aktivni samo ob prireditvah. Vseskozi dajemo poudarek izobraževanju starejših in mlajših, saj se zavedamo, da vzgajamo nov rod, ki bo čez nekaj časa prevzel delo v gasilski organizaciji in se po svojih močeh trudil, da gasilstvo med širšo javnostjo ostane še naprej spoštovano.

M. M.

Člani domačega društva so v svoji kategoriji dosegli 1. in 2. mesto.

OPRAVIČILO

V prejšnji številki Lista iz Markovcev smo v članku **Okrasitev farne cerkve** pri navajanju sodelujočih vasi pri pletenju vencev nehote izpustili Bukovčane, ki so se tudi letos potrudili in prispevali svojih nekaj metrov spletenega »žingrla«. Dokaz za to je spodnja fotografija.

Uredništvo občinskega časopisa se za napako vljudno opravičuje in prosi za razumevanje.

Uredništvo, foto: KB

Pridni vaščani s svojim končnim izdelkom.

50 let skupnega življenja Mire in Mirka Janžekovič

Foto: Črtica in druge zgodbe

Natanko 16. maja sta zlato poroko in s tem 50 let skupnega življenja slavila Mira in Mirko Janžekovič iz Stojncev. Jubilej sta okronala v krogu najožjih družinskih članov in cenjenih prijateljev v Gostilni pri Ribeku. Civilni obred je vodil župan občine Markovci, gospod Milan Gabrovec.

Ženin Mirko Janžekovič se je rodil 7. marca 1943 v Bukovcih, po domače pri Šoštarovih, v gornjem koncu vasi. Po končani osnovni šoli se je v obrtni šoli na Ptujju izučil za poklic slikarja in pleskarja. Junija leta 1965 je odšel v Nemčijo, ker je opravljal svoj poklic. Nevesta Mira Janžekovič z deklinškim priimkom Firbas, se je rodila 4. marca 1944 v Lormanju pri Lenartu v Slovenskih goricah. Po končani osnovni šoli se je izučila za poklic trgovca in tudi ona odšla 1965 v Nemčijo.

Mirko in Mira se prej nista poznala, vendar ju je usoda leta 1966 združila. Vez med njima se je razvijala in 16. maja 1967 sta se v Stuttgartu poročila. Priči na poroki sta bila domačina: ženinu je bil priča prijatelj Stanko Korošec iz Markovcev, nevesti pa prijatelj Konrad Kostanjevec iz Bukovcev.

Po nekajletnem delu v Nemčiji sta se odločila, da se vrneta nazaj v domovino, natančneje v Stojnce. Zadnja leta sta v Nemčiji skupaj vodila gostinski lokal, zato sta se odločila, da s to obrtjo nadaljujeta tudi doma. Kupila sta parcelo v Stojncih, ob glavni cesti proti Borlu, ter zgradila lokal in mu dala ime Gostilna pri Ribeku, ki obratuje še danes. Ob družini, ki je za njiju najpomembnejša, je bila gostilna tudi zelo pomembna, saj sta vanjo vložila veliko truda in dela.

Zakonca Janžekovič sta si ustvarila družino, ki jo sestavljajo sin Vlado in hčeri Sonja in Jelka. Danes se je razširila za še 2 vnuka, 4 vnukinje, 1 pravnujkinjo in enega pravnuka na poti, ki se ga vsi veselimo.

Družinski člani so jima ob obletnici poroke pripravili presenečenje, na katerem sta obnovila poročne obljube v pričlo družine in najožjih prijateljev. Presenetili so ju tudi člani Moškega pevskega zbora Markovci in Pihalne godbe Markovci. Zlatoporočenca se jim iskreno zahvaljujeta za prijetno presenečenje.

Sin in hčeri z družinami zlatoporočencema želijo veliko zdravja in ljubezni še mnoga leta.

MS

»Sreča
obstaja
v tem,
da varuješ
samega sebe.«
Benedict Spinoza

LEPOTILNI

ATELJE

*Ličenje, Nega obraza s kozmetiko Babor,
Diamantni piling,
Manikura, Pedikura, Depilacija,
Masaža, Yumi Lashes - keratinski lifting trepalnic,
shuševalni program in limfna drenaža*

Nuša Vajda s.p., Stojnci 20B, 2281 Markovci

✉ lepotilniatelje@gmail.com ☎ +386 51 383 794

Utrinki majskega župnijskega dogajanja

60 let: Lovrenc in Genovefa **Meznarič**, Stojnci; Edi in Marija **Solina**, Stojnci

55 let: Rudolf in Elizabeta **Gabrovec**, Bukovci

50 let: Janez in Otilija **Kukovec**, Bukovci; Stan-ko in Marija **Puc**, Strelci; Franc in Viktorija **Toplak**, Strelci; Konrad in Marjeta **Kristovič**, Stojnci

45 let: Franc in Kristina **Petrovič**, Stojnci; Janez in Gina **Plohl**, Bukovci

40 let: Janez in Stanislava **Krajncič**, Zabovci; Ivan in Marija **Bezjak**, Prvenci; Jožef in Sonja **Plohl**, Stojnci; Štefan in Elizabeta **Horvat**, Stojnci; Mirko in Olga **Meznarič**, Bukovci; Marjan in Marija **Bezjak**, Markovci

35 let: Janko in Anica **Kodrič**, Bukovci

30 let: Franc in Silva **Zemljarič**, Stojnci; Branko in Marija **Bezjak**, Stojnci; Jožef in Nada **Cimerman**, Zabovci; Mirko in Ida **Skuhala**, Borovci; Dušan in Danica **Zemljarič**, Stojnci

25 let: Konrad in Dragica **Šmigoc**, Nova vas; Dušan in Brigita **Ljubec**, Nova vas

15 let: Stanislav in Zvonka **Kitak**, Prvenci; Primož in Božena **Galun**, Sobotinci; Miran in Marjetka **Kristovič**, Stojnci

10 let: Borut in Marjana **Kristovič**, Markovci

5 let: Robert in Maja **Štrafela**, Spuhlja

1 leto: Aljaž in Metka **Majcen**, Markovci

Letošnjih zakonskih parov jubilarantov je bilo kar 29.

Dve zakonski skupini, ki delujeta v naši župniji, sta mesečna srečanja v letošnjem letu zaključila s pohodom oz. z romanjem k cerkvi sv. Elizabete v Pohorju (župnija Cirkulane). V juliju se nekaj družin odpravljata tudi na romanje v italijanski Assisi.

28. maja je nedeljska sveta maša bila darovana za bolne, ostarele in invalide iz naše župnije. Vsakdo je pri maši lahko prejel zakrament bolniškega maziljenja. Da župnija ni pozabila na ostarele župljane, se je nanje spomnila s sveto mašo, po njej pa je sledila zakuska; zadovoljstva na obrazih ni manjkalo. Hvala vsem, ki ste svojim staršem, sorodnikom, sosedom .. omogočili srečanje.

30 let mašništva župnika Janeza Maučeca

Na predvečer praznika apostolov sv. Petra in Pavla po cerkvah potekajo mašniška posvečenja. Letos so v novomašniške bili posvečeni trije mladi duhovniki. Leta 1987 jih je bilo mnogo več in med temi je bil tudi naš domači župnik Janez Maučec. Novo mašo je pred 30 leti praznoval v Beltincih. Prvo duhovniško službo je nastopil v Ljutomeru (1987–1990), jo nadaljeval v Šentjurju pri Celju (1990–1995), od 1. avgusta 1995 pa je duhov-

nik v naši župniji - župniji svetega Marka niže Ptuja. Letos teče 22. leto, odkar je bil postavljen na duhovniško mesto v Markovce. Od njegovega prihoda pa vse do danes se je dokazal kot dober gospodar župnije, kar je očitno v naši čudoviti cerkvi in v župnijskih prostorih, da pa je župnija še bolj živa, pa vseskozi spodbuja delovanja različnih skupin, ki so zelo aktivne (zakonska, molitvena, biblična). Podpira tudi pevske zборе v župniji ter

organiste na mogočnih orglah. Vselej je odprt za sodelovanje z vsemi društvi v občini, saj ga vsi poznamo kot ljudskega in preprostega človeka.

Ob jubileju - 30. letnici opravljanja božje službe - mu iskreno čestitamo. Zahvaljujemo se mu za vse postorjeno in želimo poguma ter blagoslova na duhovniški poti še vnaprej.

ADR, foto: Marjan Tement

Farni župnik Janez Maučec

Košnja in spravilo krme na star način

Spravilo krme se danes zelo razlikuje od spravila nekoč, ko se je na travniku zgodaj zjutraj, ko je bila še rosa, zbralo veliko koscev. Kosilo se je konec maja in v juniju, saj je takrat trava »zrela«, za sušenje pa so bili potrebni topli dnevi. Danes trava malo uvence in jo že embalirajo v plastično folijo in »balirajo«. Praviloma kosci kosijo vzporedno en za drugim, na čelu pa je najboljši kosec, ponekod sam gospodar, ki daje smer in vleče ostale kosce, pa tudi najboljše ve, kje je meja. Sčasoma so se pojavile kosilnice, ki so jih vlekli konji, kasneje traktorske bočne kosilnice, nato BCS kosilnice in v sedanjem času kosilnice, ki jih imajo traktorji istočasno spredaj in na strani.

talo za kosci, so prišle na travnik grabljice in so plastje raztrosile z grabljami ali pa lesenimi vilami »rasohami«, da se je lažje sušilo. Čez dan so travo obračale, odvisno od vremena, običajno pa dvakrat. Proti večeru so to še kar zeleno travo zgrabljale v plasti in iz njih naredile kupe, »navle«, da se trava čez noč ni dodatno navlažila. Rekli so, da se z izdelavo »navlov« prihranilo eno obračanje. Drugi dan, ko se je rosa posušila, so travo ponovno raztrosile. Sledilo je dnevno obračanje dva- do trikrat in pred večerom ponovno delanje »navlov«. Tretji dan je bila ponovno na vrsti raztrositev že skoraj dokončno suhe trave oz. krme. Po obedu se je ponovno zgrabljala v plastje in naložila

krma obdržala na vozu. Doma so s pomočjo ročnega razkladanja spravili krmo na štalo in jo tudi tlačili.

Danes traktor pokosi, traktor s pomočjo ustreznega priključka obrača, s pomočjo primerne priključka zgrablja v plasti, kjer suho krmo naloži v samonakladalko ali balira v oglate ali okrogle bale. To delo lahko naredi človek sam. Kaj je to v primerjavi z opisom iz prvega odstavka ...

Društvo konjenikov iz Nove vasi pri Markovcih se trudi z ohranjanjem starih običajev in prikazov, kako so nekatere stvari potekale »negda«. Tako so njihovi člani in simpatizerji 17. junija na star način kosili travo v Šturmovcih. Kosci so se

ga travnika peljali z lojtrskim vozom. Tu je gospodar dal še zadnja navodila in na čelo je stopil Janez Veršič, Frč, ki prijateljuje z ročno koso od časov, ko je hodil še v osnovno šolo, kot sam pravi. Kosilo je 26 koscev, med katerimi je bil tudi župan občine Markovci, g. Milan Gabrovec. Nekje po dveh urah košnje so se na travnik pripeljale grabljice z malico: kislou juho in sirovimi pogačami. Kosci so si privezali dušo. Prišli so še kosci z BCS kosilnicami in dokončali začeto delo. Sledil je tudi šaljiv krst za obiskovalce, ki so bili prvič na košnji, in sicer trčkanje. Ženske so prijele moške obiskovalce in jim za oblačila natlačile travo, ženskam pa so to vrnilo moški. Po šaljivi in smešni nava-

Nekoč so preko Drave vozili še neposušeno zeleno travo in so za sušenje morali imeti pripravljen nadomestni prostor, kjer so lahko sušili, ker je vedno obstajala možnost, da se pri prevozu suhe krme preko reke ta zmocni. Danes travo posušijo na travniku in jo kar tam embalirajo v okrogle ali oglate bale in po suhem pripeljejo do domačij.

Ko je rosa izhlapela iz plastja, ki je os-

na lojtrski voz ter s pomočjo konjske ali pa kravje vprege odpeljala domov. Naložiti krmo na voz ni bilo tako enostavno opravilo, predvsem tam, kjer so bili travniki od doma oddaljeni, da se ni krma izgubila ali da se voz ni prevrnil. Tu so si pomagali z »žrdjo« in »vožjem«, s katerim so povezali naložen voz. V vsak vogal na vozu so običajno zapičili ošiljene debele palice, da se je z njihovo pomočjo

pričeli zbirati po pol šesti uri zjutraj pred gasilskim domom v Novi vasi. Tu so od gospodinje (Lilijane Bračič) dobili kavo, »štamperli žganice«, sireke in domače ocvirke, da so se malo pokrepčali. Nagovoril jih je gospodar in povedal, kje se bo kosilo in kdo bo prvi kosec. Nato so krenili peš do struge Drave, ki so jo prečkali z ladjo in na drugi strani zamenjali prevozno sredstvo, saj so se do izbrane-

di so grabljice pokošeno travo raztrosile, da se je lažje sušila. Vsi skupaj so uživali ob prijetnem kramljanju in druženju v lepem vremenu v Šturmovcih, saj so se letos vse aktivnosti odvijale na travniku in ne v Novi vasi pri gasilskem domu kot prejšnja leta.

Ignac Habjanič, foto IP

V Prvencih smo želi, mlatli, vejali in se veselili

Veliko stvari, ki smo jih nekoč pred par deset leti počeli na vasi, doma na kmetijah in še kje, nam hiti v pozabo. Prav je, da obudimo spomine na čase, ko

smo skoraj vsa kmečka opravila opravljali ročno. Kljub vsem takratnim težkim kmečkim opravilom je bilo lepo. Znali smo drug drugemu pomagati, ob tem je

bilo veliko druženja, veselja in prav tega nam danes manjka. Naše zanamce moramo naučiti, kako je bilo nekoč. Hvala vsem, ki se trudite v teh vlogah.

Prvenska prireditev Od setve do peke oz. žetev je nekaj posebnega, podobno kot košnja v Novi vasi. Prav je, da pohvalimo lokalno skupnost, ki podpira takšne

prireditve v naši občini. V Prvencih prirejamo žetev že vrsto let in tega dne se vsako leto zelo veselimo. Prosvetno društvo Prvenci-Strelci, vaščani obeh vasi in Novega Jorka stopimo skupaj, pripravimo »škegje« (gumno) in vse potrebno za žetev. Na Petrovo povabimo »žjece« in tako pričnemo z žetvijo. Pri žetvi in mlatvi so se nam pridružili težaki iz Borovcev in Spuhlje. Na njivi je bilo veliko veselja. Po končanem delu je sledila južina, k se je prinesla kar na njivo. Ženske so razgrnile velike prte ter postregle »oljov lük« z jajci, fižol, zaseko, meso iz tünke,

sir s čebulo in še veliko raznih dobrot, žejo pa smo gasili z domačo kvinto. Čisto ob koncu je domača gospodinja prinesla še tople ajdove pogače, ki je prvenska tradicionalna jed na žetvi in še večkrat čez leto. Po končanem delu in južini sta se gospodar in gospodinja vsem zahvalila za pomoč ter jih povabila na žetev tudi naslednje leto. Gospodar je obljubil plačilo za opravljeno delo na njivi vsem težakom. Vsaka družina z otroki je dobila po dve vrsti koruze, tri košare krompirja ter pol »mecla« zrnja, da bodo otrokom lahko spekli kruh in pogače.

Ivan Golob, foto: Monika Levanič

Praznik kmetov in delavcev v Novi vasi

V nedeljo, 18. junija, je v gasilsko-vaškem domu v Novi vasi potekalo že deveto srečanje konjenikov, konjskih vpreg, traktoristov, BCS kosilnic ter starodobne in novodobne kmetijske mehanizacije. Zbor in prihod udeležencev je potekal od 13. ure dalje, ob 14. uri pa se je pričela povorka. Na njej so se predstavili številni konjeniki, konjske vprege, BCS kosilnice ter seveda traktoristi. Prvi zapovrstjo so bili najmlajši traktoristi, sledili so jim starodobni in potem novodobni traktorji s svojo mehanizacijo ter vozniki starodobnikov (avtomobilov, mopedov). Posebej smo bili ponosni na to, da so se letos našega srečanja udeležili konjarji

iz sosednje Hrvaške in prireditev je tako dobila mednarodni značaj. Sodelujočih na prireditvi je bilo okrog 150. Povorki je sledil krajši kulturni program, kjer so se predstavili člani Harmonikarskega orkestra Modras, mlajša in starejša sekcija, prisotne je nagovoril predsednik društva Anton Kekec, sledil je tudi pozdrav župana Milana Gabrovca. Predsednik društva je izpostavil pomen takšnih prireditev, kjer mladim približamo del preteklosti, starejši pa obujajo spomine na mlade dni. To je tudi dan sv. Izidorja, ki je zaveznik kmetov in kmečkega stanu. Ta dan je bila temu posvečena sv. maša v farni cerkvi, popoldne pa je g. župnik Janez

Maučec opravil še blagoslov. Prireditev je povezovala in vodila domačinka Mojca Zemljarič. Pripravljen je bil tudi srečelov, gospodinjne so pekle ocirkovice, za zabavo je poskrbel ansambel Zagon. Organizatorji dvodnevne dogajanja v Novi vasi so bili Konjeniško društvo Nova vas, gasilsko društvo, aktiv podeželskih žena, BCS team, vaški odbor ter Občina Markovci. Zagotovo bomo v naši vasi še naprej skrbeli za ohranjanje tradicije in prenašanje teh vrednot na mlade rodove.

IP

Konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih se bo v poletnih mesecih udeležilo naslednjih prireditev:

- 15. 7. – praznik žetve na Polenšaku s starodobniki, BCS timom in konjsko vprego
- 29. 7. – konjeniške igre Konjeniškega kluba Borl z jahači in konjsko vprego
- 5. 8. – gostovanje na Hrvaškem s konjsko vprego (Mursko Središče), srečanje konjenikov v organizaciji društva Međimurski konjari
- 12., 13. 8. – Marija Bistrica, Trakoščan (srečanje konjenikov)
- 12. 8. – oranje s starodobniki v Dornavi

22. srečanje obvodnih krajev Slovenije

V soboto, 3. junija, smo se člani Turističnega društva občine Markovci udeležili 22. srečanja obvodnih krajev Slovenije, ki se je letos odvijalo v Bohinju. Kljub napovedi slabega vremena se je srečanja udeležilo okrog 400 predstavnikov iz več kot 20 turističnih društev iz cele Slovenije. Turistično društvo Občine Markovci je bilo organizator 19. srečanja objezerskih krajev Slovenije, kot se je dogodek dve leti nazaj še imenoval.

Člani smo dobro razpoloženi odpotovali rano zjutraj, saj je bilo napovedano, da se pričakujejo zastoji v okolici Bleda in res je promet skozi eno najbolj obleganih turističnih destinacij v Sloveniji potekal počasneje. Kljub temu smo prispeli pravočasno. Gostitelji, člani Turističnega društva Bohinj, so nas lepo prejeli, pogostili in nam pripravili lepo darilo za vsakega udeleženca, kot je že

v navadi. Po registraciji udeležencev se je večina naših članov udeležila sprehoda k slapu Savica in uživala v alpskih lepotah, dva predstavnika pa sta se udeležila okrogle mize na temo Celinske vode kot turistični izziv, ki je bila v Eco hotelu Bohinj. Kot gostja okrogle mize je bila tudi ministrica za okolje in prostor, Irena Majcen, ki je tudi odgovarjala na vprašanja. Zaključki okrogle mize bodo predstavljeni tudi drugim ministrstvom in bodo osnova za pobude in predloge ministrstvu za okolje in prostor v zvezi z urejanjem turističnih objektov ob vodah. Vsi prisotni smo bili zadovoljni s slišanim in spoznanjem, da nekatere stvari postanejo lažje rešljive, če ti odgovore dajo ljudje, ki temo poznajo.

Po končanem izletu in okrogli mizi, smo se vsi prisotni zbrali v prireditvenem šotoru (športni dvorani), kjer so nam gostitelji postregli okusno kosilo, nam pripravili bogat kulturni program in predstavitev vseh prisotnih društev. Vsako društvo je darovalo šopek cvetja iz svojega okolja. Markovčani smo prinesli poseben šopek iz žita, pšenice in ječmena, povezan s poljskim cvetjem.

Polni dobrih vtisov smo se počasi odpravili proti domu. Bili smo veseli in zadovoljni, da smo še enkrat ponosno in spodobno predstavili našo občino Markovci.

Franc Brodnjak

31. tradicionalni turnir za korantov pokal

Športno društvo Bukovci je v soboto, 17. junija 2017, organiziralo 31. tradicionalni turnir v velikem nogometu za korantov pokal. Letos smo na turnirju lahko uživali v nogometni igri, ki so nam jo prikazale ekipe NK Stojnci, NK Markovci, NK Podlehnik in domača ekipa iz Bukovcev. Na prvi tekmi je Podlehnik presenetljivo ugnal zadnje zmagovalce korantovega pokala, Stojnce. Domača ekipa je zabeležila poraz proti Markovcem, ki so se letos kot prvaki ptujske A-lige uvrstili v Superligo. Na tekmi za tretje mesto je bila domača ekipa boljša od Stojncv, v velikem finalu pa smo zmagovalca turnirja dobili šele po streljanju 11-metrovk, kjer so bili

zanesljivejši novinci korantovega pokala, ekipa iz Podlehnika.

V nedeljo, 18. junija, smo bili znova priča nogometnemu dogajanju v Športnem parku Bukovci. Društvo je namreč slavilo 40. obletnico organiziranega igranja nogometa v naši vasi. Tako smo v sproščenem vzdušju lahko najprej uživali v nogometni igri naših najmlajših iz NŠ Korant, nato pa še v tekmi veteranov, kjer sta se pomerili ekipi iz vasi Bukovci in občine Markovci. Po končani nogometni igri je sledila še slavnostna podelitev zahval, listin in plaket, ki smo jih podelili najzaslužnejšim članom kluba.

Plaketi, najvišji klubski priznanji, sta

prejela Zvonko Bezjak in Marjan Hameršak. Listine sta prejela Janez Jurgec in Gorazd Mlinarič ter sedem igralcev, ki so v vseh teh 40 letih zbrali več kot 200 nastopov na uradnih tekmah za naš klub. To so: Danilo Majer (246 tekem), Robert Štafela (245), Mihael Vajda (241), Matej

Rojko (231), Vojko Berač (228), Branko Mlinarič (203) in Jože Janžekovič (201). V vseh teh letih je za člansko ekipo NK Bukovci nastopilo 250 igralcev.

Prav tako smo podelili pokal za najboljšega strelca v zgodovini kluba, ki ga je prejel Damjan Antolič, ki je dosegel 77 zadetkov.

Zahvale smo podelili lokalni skupnosti, vaškemu gasilskemu društvu, nogometni zvezi, zvestim sponzorjem ter najzvestejšemu navijaču Vladu Petroviču, ki redno spremlja vse tekme članske ekipe.

REZULTATI:

1. mesto NK PODLEHNIK
2. mesto NK MARKOVCI
3. mesto NK BUKOVCI
4. mesto NK STOJNCI

Prva tekma korantovega pokala:
NK PODLEHNIK 3 : 0 NK STOJNCI

Druga tekma korantovega pokala:
NK BUKOVCI 4 : 6 NK MARKOVCI
(po 11-metrovkah)
izid tekme po rednem delu je bil 2:2

Tekma za 3. mesto:
NK BUKOVCI 2 : 1 NK STOJNCI

FINALE:
NK PODLEHNIK 3 : 2 NK MARKOVCI
(po 11-metrovkah)
izid tekme po rednem delu je bil 1 : 1.

Gorazd Mlinarič

Zaključna revija cicibanov v Stojncih

ŠD Stojnci je na razpisu MNZ Ptuj bilo izbrano za izvedbo organizacije zaključne revije cicibanov U 11. Zaključna revija je bila v petek, 26. 5., v popoldanskem času. Od 21 nastopajočih ekip v organizaciji MNZ Ptuj se je na zaključno revijo prijavilo 17 ekip oziroma 213 otrok. Pripravili smo 4 igrišča, na katerih so otroci v 4 skupinah odigrali revijalne tekme. Rezultati niso bili pomembni, saj otroci na zaključnih revijah igrajo iz veselja in ljubezni do nogometa. Po odigranih

tekмах in pogostitvi so vsi igralci prejeli medalje za sodelovanje v letošnjem tekmovalju cicibanov MNZ Ptuj.

Na zaključni reviji so sodelovale naslednje ekipe:

Videm, Ormož, Spodnja Polskava, Drava A, Drava B, Podvinci, Gorišnica, Zavrč, Kety Emmi Bistrica, Korant Markovci, Zgornja Polskava, Skorba Golgeter, Slovenja vas Golgeter, Gerečja vas Golgeter, Dornava, Cirkulane in Tržec.

NK Stojnci

Rekreacijsko kolesarjenje ob meji naše občine

Kolesarjenje po meji občine Markovci smo po nekajletnem premoru ponovno izvedli v nedeljo, 21. maja. Start in cilj je bil v Športnem parku Borovci.

Prireditve se je odvijala v počastitev praznika občine Markovci. Za izvedbo kolesarjenja je potrebno pridobiti veliko število soglasij, čeprav smo sami dosledno organizirali varnostno službo za prečkanje državnih cest in vožnjo po občinskih cestah.

Pričeli smo na igrišču športnega parka, kolesarili vzhodno po gramozirani Rimski poti, za vasjo do ceste za Dornavo (ribnik). Po tej cesti smo se desno pripeljali do državne ceste Ptuj–Ormož in jo s pomočjo redarjev prečkali v naselje Prvenci. Zaradi zaprtega mostu čez kanal v Zagajcih smo spremenili ustaljeno traso in kanal prečkali v Novem Jorku.

Takoj po spustu s kanala smo desno čez polje proti Stojncem spet prišli na staro traso, ker smo po soglasju Ministrstva dobili točno določene točke prečkanj državne ceste in smo se tega dosledno tudi držali.

Po prečkanju ceste Spuhlja–Borl smo vozili za vasjo Bukovci, mimo nogometnega igrišča čez polje proti Dravi skozi Novo vas, do pokopališča v Markovcih in do cerkve ter občine.

Tu smo na občinskem dvorišču imeli počitek in se okrepčali z brezalkoholnimi napitki, ki smo jih imeli v spremljevalnih vozilih.

Pot smo nadaljevali v Zabovce in pri mlinu zavili desno čez polje proti državni cesti Spuhlja–Borl, jo prečkali in se preko polja vrnili v Športni park Borovci, kjer je bila naša končna točka. Vsi udeleženci kolesarjenja so dobili malico.

Za varna prečkanja državnih cest je skrbelo deset redarjev. Na vseh cestah je bilo potrebno voziti po pravilih cestnega prometa, skrbeti za svojo varnost in varnost ostalih udeležencev v prometu.

Udeležba na kolesarjenju je bila prostovoljna in na lastno odgovornost. Priporočljiva je bila varnostna čelada. Otroci so lahko vozili le v spremstvu staršev in s potrebno kolesarsko opremo.

Zagotovljeno je bilo spremstvo dveh vozil. Na čelu kolone je bilo gasilsko vozilo, na koncu pa servisno vozilo z bolničarjem, servisno ekipo in dvema dodatnima redarjema.

Kolesarjenja se je udeležilo nekaj manj kot petdeset udeležencev, naslednje leto pa upamo na številčnejšo udeležbo. Naj povabilo velja že letos.

Zvonko Črešnik

S kolesi okrog naše občine

Praznično kolesarjenje

Članice Društva podeželskih žena občine Markovci smo se že lansko leto odločile, da god sv. Petra in Pavla obele-

žimo s kolesarjenjem. Lani smo kolesarile od kapele do kapele po naši občini. Letos smo se odločile, da pogledamo

preko markovskega jezusa skozi Krajinski park Šturmovci v sosednjo občino Videm.

Zbrale smo se v Markovcih pri Jožefovi kapeli in se odpravile proti jezusu na reki Dravi, ki so ga zgradili leta 1978. Pot nas je peljala skozi čudovito pokrajino Šturmovcev, ki ležijo v trikotniku med staro strugo Drave in Dravinjo ter haloškim hribovjem pod nasipom Ptujkega jezera. Obujale smo spomine na leta, ko so nekateri kmetje še hodili na svoje njive in travnike v Šturmovce. V Novi vasi zato še danes prirejajo košnjo trave na star način. Na Vidmu smo se okrepčale, po krajšem postanku pa pot nadaljevale proti ribogojnici Dušana Hrga. Ogledale smo si ribnike z ribami, ki jih lastnik goji za nadaljnjo prodajo, lahko pa tudi naro-

čite, da vam jih speče. Pot smo nadaljevale nazaj proti domači občini. Po prečkanju jezusa smo se obrnile še proti Ptujju oz. v Športni park Zabovce, kjer smo si ogledale pomol za pristajanje čolnov in uživale v lepem razgledu po jezeru in po bližnjih haloških gričih. Skupno pot smo zaključile v gasilskem domu PGD Zabovci, kjer smo še malo poklepetale in se okrepčale, nato pa se odpravile vsaka proti svojemu domu. Kolesarjenje je bilo zanimivo, saj smo spet spoznale nekaj novega.

Da bomo v tem poletnem času lažje premagovale vročino, smo se odločile, da jo premagamo s kopanjem na morju. Tako si bomo napolnile baterije za nadaljnje aktivnosti v društvu, za delo doma, na kmetijah ali na delovnih mestih.

Sonja Erlač

Članice DPŽ so kolesarile do Vidma in nazaj.

Prvo srečanje stojnskih prišlekov

In se je zgodilo ... V nedeljo, 25. junija, na dan državnega praznika, smo se v dvorani gasilskega doma v Stojncih zbrali stojnski prišleki. Na pobudo Dušana Lozinška, ki so se mu v organizacijskem

odboru pridružili še Ivan Majerič, Majda Čokl, Aleš Slanič, Aleš Lenart, Slavko Horvat, Kvirin Cafuta in Hedvika Rojko, so organizirali in pripravili srečanje. Trud ni bil zaman, saj se jih je zbralo kar 115. Najsta-

rejša udeleženka je bila Neža Kostanjevec, ki je praznovala že 94. rojstni dan. V Stojncih živi že 70 let, priselila pa se je iz Nove vasi pri Markovcih. Najstarejši udeleženec je bil Edi Solina, ki se je pred 60

leti priselil iz bližnjih Bukovcev, letos pa bo dopolnil 83 let. Oba sta od organizatorjev prejela tudi simbolična spominska darila. Zadovoljstva, dobre volje in pozitivne energije ni moglo pokvariti niti vreme, ki je ves čas kazalo zobe. Prišleke so obiskali tudi člani Pihalne godbe Markovci in z nekaj veselimi melodijami popestrili dogajanje. Prišli so tudi harmonikaši, člani skupine AccordArt, ki jih vodi stojnski prišlek Primož Kelenc. Tudi oni so dodali nekaj veselega programa, sicer pa je za glasbo skrbel DJ Sly – Silvo Brlek. Udeleženci srečanja so se veselo vrteli. Za spomin bodo vsem ostale majice in skupinska fotografija, ki smo jih prejeli še pred koncem druženja. Zagotovo so vsi odhajali domov zadovoljni in morda že v pričakovanju novega srečanja prihodnje leto. Hvala organizatorjem za nepozabno doživetje.

TM, foto: Aleš Korošec

Srečanje Markovčanov

»Pozdravljeni v Markovcih, vasi naših očetov, dobrodošli med svojimi. Vanjo se vračamo in prihajamo iz vseh koncev sveta. Vračamo se znova in znova od povsod, kamor nas oz. vas je razselila ne vselej najbolj prijazna usoda. Dobrodošli doma,« je bil uvod nagovora, s katerim smo začeli praznovanje ob srečanju vseh vaščanov Markovcev in deseti obletnici gasilsko-vaškega doma. Markovčani, prišleki in odišleki, ter tisti, ki še vedno živimo v vasi, smo se v zavidljivem številu zbrali na prvo julijsko soboto v prireditveni šotoru ob gasilskem domu v Markovcih. Skupaj nas je bilo skoraj 300. Na ta dan je v Markovcih bil res poseben praznik. Vse udeležence je ob prihodu na

srečanje pričakala Pihalna godba Markovci, ki je dogodek naredila še bolj slovesen. V kratkem kulturnem programu so nastopile Ljudske pevke FD »Anton-Jože Štrafela« Markovci, Moški pevski zbor Kulturnega društva »Alojz Štrafela« in markovske grabljice, ki so se po dolgih letih ponovno zbrale skupaj samo za to priložnost. Potrebno je povedati, da so z vajami za svoj nastop začele že januarja in pol leta vlagale trud, da so spet obudile spomin na nastope, ki jih v preteklosti v naši vasi ni manjkalo in so danes pomemben del naše, markovske nesovne kulturne dediščine. Organizacijski odbor za pripravo srečanja se je prvič sestel že v lanskem juliju, kajti ob takšni prireditvi je

potrebno veliko logistike in prostovoljnega dela. Odbor so sestavljali člani, ki so v preteklosti pripravljali srečanje Markovčanov, člani, ki so pripravljali srečanje prišlekov, predstavniki vaškega odbora in predstavniki gasilskega društva. Po enem letu pogovorov in načrtovanj nam je vsem skupaj uspelo pripraviti nepozabno prireditev. V sproščujočem popoldnevu so se udeleženci srečanja zabavali ob prijetni glasbi, hkrati so se na odru predstavljali s svojimi talenti naši vaščani, v gasilskem domu pa je bila na ogled priložnostna razstava izdelkov in predstavitev najrazličnejših hobijev, s katerimi se ukvarjajo Markovčani. V večernih urah si je bilo moč ogledati tudi

film, ki je bil pred petdesetimi leti posnet v Markovcih v času fašenka. Manjkal ni tudi bogat srečelov. Spet smo si dokazali, da se v Markovcih znamo združiti in družiti, saj solze v očeh tistih, ki se že leta niso srečali, veseli pozdravi, vriskanje ob snidenju nekdanjih sovaščanov povedo več kot tisoč besed. Po naši vasi je do jutranjih ur odmevala vesela pesem, pristrčen smeh, odmev korakov in pridušeni pogovori pred slovesom. Tudi tokrat je bilo nepozabno, živahno, vroče, razigrano, sproščeno, domače, čisto »markovsko«.

M. M., foto: Gregor Zmazek

Pisma Holandca (nadaljevanje)

Prevod pisma našega Holandca, kakor sem ju lahko razbrala in razumela ...

2. pismo

Draga družina! Oostkapalle, 18. april 1946
Eno leto je minilo, odkar sem vas zapustil. Medtem se je mnogo spremenilo, zame še posebej. Ob slovesu od vas je bilo zame veliko vprašanje, kaj in kako je doma. Veliko vprašanj je bilo, na katera nisem našel odgovora, a so odgovori prišli sami od sebe.

Tudi od tebe, Franc, sem medtem dobil poročilo in se prepričal, da se je pri vas vse srečno izšlo, kar me je navdalo z veseljem. Moj najlepši hvala za to. Hvala tudi tvojemu sosedu Janezu Ciglarju. Prenesite mojo zahvalo za pismo. Bil sem srečen in vesel kot otrok. Včasih sem tudi razmišljal, kako je šlo tebi tedaj, ko se je ena fronta končala (prešla) in je prišla nova. Škoda, da je imel Janez Ciglar nesrečo z mino. Je sedaj zdrav?

Položaj tukaj v Holandiji je postal že mnogo boljši, kot je bil v začetku, ko sem prišel domov. Takrat je bilo vse razbito (uničeno), toda počasi in gotovo bo vse še bolje. Včasih sem mislil, da se ne more nikdar več spraviti v red. Na srečo sem se zmotil.

Kako je danes pri vas, gre vse kot prej? Kako je danes s tvojim očetom in materjo in z malimi (otroki)? Tako rad bi jih še enkrat videl. Medtem sem globoko mislil na tebe in na tvojo domovino, kjer sem preživel dve leti in je bila meni, Holandcu, zmeraj nekaj prijaznega. Čeprav se nisem naučil tvojega jezika, imam v svojem srcu odprt prostor za vas in tvojo domovino. Naučil sem se, da tudi velike razlike med dvema narodoma ne preprečijo dobrote. Povsod živijo dobri ljudje in gotovo jih pri vas ni malo. Kar sem pri tebi našel, ne bom nikdar pozabil. Upam, da boste za to poplačani.

Kar se tiče moje družine, je vse čisto dobro (tudi naj bo!) in moram se ti tudi od svojih staršev res srčno zahvaliti za vse, kar si storil zame. Še vedno sem samski, o svoji poroki še nisem čisto nič razmišljal (se odločil), kar je morda še bolje. Ko bo možnost, enkrat, se bom morda še kdaj vrnil, toda to še ne bo tako kmalu, sem prepričan.

Sedaj bom naredil konec (s pismom): sprejmi prisrčne pozdrave in zahvalo, tudi za Janeza Ciglarja in še posebej za tvoje otroke in starše – od tvojega hvaležnega Holandca Krijisa

Moj hvaležni zaključek in anekdota

Objava mojih sestavkov o »našem Holandcu« v Listu iz Markovcev mi resnično veliko pomeni, a ste jim dodatno veljavo dali vsi tisti, ki ste jih prebrali in nekateri celo sporočili svoj odziv. Nekaj takih mnenj – da je bilo prav to napisati – sem slišala neposredno in sem zanje izredno hvaležna. Tudi danes ob tem drugem pismu bi lahko napisala več komentarjev, a je kar težko izbrati nekaj posebnih delov tega pisma. Žal mi je, da mnogi v pismu niso omenjeni, tega niso doživeli, srečna, ponosna pa sem na več novih vezi, ki se ustvarjajo med nekaj novimi družinami tam v Holandiji (Janse, Geldof, Abrahamse) in našimi tukaj (Pičerko, Peklar, Hunjet ...).

In kakšno anekdoto sem prihranila za konec? Lahko bi jo naslovili kar »Oh, ti rokopisi!«

Ko se zdaj spominjam tistih časov, ko sem skrbno prebirala Crisova pisma, raziskovala njegov rokopis in nemščino s primesmi holandščine, sem se spomnila, da mi je bila gotovo v pomoč izkušnja z rokopisi mojih učencev v 6., 7. in 8. razredu OŠ Markovci. Tako je bilo (pogosto, ne le včasih). Pisali smo šolski spis in v roke sem nenkrat dobila 30, 40 različnih rokopisov. Spise sem prebrala, pregledala za popravo, pripisala oceno in (skoraj) vedno tudi svoje mnenje – pohvalo, dobronamerno kritiko, spodbudo. Pa pride k mizi nek učenec in želi, da mu preberem, kaj sem napisala. Pogledam list (oz. zvezek) in mi je kar malce smešno pri tem, da mu moram reči: »Poglej vendar, s kakšno pisavo si napisal ta spis, pa sem ga morala razbrati na dveh straneh, ti pa mi očitaš, da moje pripombe ne znaš prebrati?!« A ker je vztrajal, sem mu le pomagala in ves razred je lahko slišal: »Tokrat ti je res uspelo! Všeč mi je tvoja misel o dobroti, tvoj pravopis in pisava pa malo manj!«

Tudi takrat sem vztrajala ... če ste tudi vi, dragi bralci, iskrena hvala in bodite dobro!

Karolina Pičerko (roj. Meglič)

4. junij – dan slovenskih krvodajalcev 14. junij – svetovni dan krvodajalcev

4. junija praznujemo dan slovenskih krvodajalcev, saj so na ta dan leta 1945 v Sloveniji odvzeli in shranili prve enote krvi, ki so že vsebovale konzervans in so jih lahko tudi shranjevali. Ta pomemben mejnik na področju transfuzijske službe oz. krvodajalstva

praznujemo kot dan krvodajalstva v Sloveniji.

Kri je najdragocenejše zdravilo, ki nima cene in ki pomeni življenje. Številni jo dnevno darujejo brezplačno, da bi s tem povrnili zdravje in rešili življenje anonimnim posameznikom.

Vsako sekundo po vsem svetu ljudje vseh starosti in različnih življenjskih slogov potrebujejo za ozdravitev ali ohranitev ogroženega življenja transfuzijo krvi. Potreba po krvi je splošna, dostop do nje pa žal ni enak za vse, ki jo potrebujejo. Pomanjkanje krvi je še vedno posebej pereč v državah v razvoju, kjer živi večina svetovne populacije. Letošnja kampanja darovanja krvi je osredotočena na darovanje krvi ob izrednih dogodkih. Večinoma se človek takrat odzove z vprašanjem: »Kaj lahko storim? Kako lahko pomagam?«, zato se slogan letošnje kampanje glasi: »**Kaj lahko storiš? Daruj kri. Daruj takoj. Daruj pogosto.**« Ta kampanja nas nagovarja, da pomagamo z darovanjem svoje dragocene krvi.

Zelo pomembni so redni krvodajalci, saj zagotavljajo najbolj varno kri in omogočajo zadostno zalogo krvi in krvnih pripravkov določenih krvnih skupin, še preden pride do izrednega dogodka. Zato je pomembno angažiranje celotne skupnosti, da spodbuja krvodajalce k predanemu prostovolj-

nemu neplačanemu darovanju skozi vse leto. Življenje in zdravje nešteti ljudi po svetu vsako leto prizadenejo izredni dogodki. Naravne katastrofe, kot so potresi, poplave in neurja, povzročajo znatne potrebe po nujni zdravstveni oskrbi, hkrati pa pogosto uničijo ključne zdravstvene ustanove. Nesreče, ki jih povzroči človek, kot so prometne nesreče in oboroženi spopadi, prav tako povzročajo znatne potrebe po krvi. Transfuzija krvi je ob izrednih dogodkih bistvenega pomena za zdravstveno oskrbo. Takšni dogodki povečajo povpraševanje po krvi in povzročijo, da je dobava zahtevna in zapletena.

Biti krvodajalec ni samo humano dejanje, ampak je tudi prioriteta posameznikov, da so zdravi in sposobni prebroditi »strah pred debelo iglo«, da smejo kri darovati ljudem, ki jo v potrebujejo. Krvodajalci zato resnično smejo biti ponosni na svoja dejanja. Vabimo mlade, da se nam pridružijo v rednih krvodajalskih akcijah.

Marija Prelog

Andrejka Mislovič je letos kri darovala 50-krat.

Ekipi prve pomoči na regijskem tekmovanju

V soboto, 13. maja, je v občini Videm potekalo regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči CZ in RK. Preverjanja se je udeležilo osem ekip in med temi sta bili dve ekipe iz naše občine. Več kot pohvalno je, da se je lani na pobudo poveljnika CZ Ivana Goloba oblikovala ekipa 6 mladih bolničarjev, ki so lani spomladi opravili 80-urni laični tečaj za

bolničarja. Ekipo je opremila Območna organizacija Rdečega križa Ptuj, zastopali pa so jo OORK Markovci, druga ekipa CZ pa že nekaj let uspešno sodeluje na regijskih preverjanjih. Pripravljenost in usposobljenost ekip se je preverjalo na 4 DM (delovnih mestih). Na prvem se je zgodila prometna nesreča s številnimi ponesrečenci, na 2. je bila delovna ne-

sreča v gozdu, kjer smo po novih pravilih morali znati uporabljati radijsko postajo, na tretjem je bila prometna nesreča avtobusa, spet s številnimi poškodovanci, na četrtem pa se je pokalo z karbidom in nastale so različne poškodbe. Ekipe smo morale pokazati veliko znanja, usposobljenosti in iznajdljivosti pri oskrbi poškodovancev, delo pa je zelo stresno, saj je oskrba ponesrečencev omejena na določen čas. Največjo odgovornost nosi vodja ekipe, saj je odgovoren za triažo. Tudi letos je glavni poudarek usposabljanja bilo oživljanje ponesrečencev z defibrilatorjem (AED). Na vseh DM je bilo potrebno oživljanje ob sumu zastoja srca.

Lani je CZ v sodelovanju s prostovoljnimi gasilskimi društvi v občini organizirala delavnice uporabe defibrilatorja za naše občane, ki so jih izvedli člani ekip

prve pomoči. Z udeležbo ravno ne moremo biti zadovoljni, v prihodnosti pa se bodo zopet izvajale.

Člani obeh ekip so prostovoljci z dušo, saj se zavedajo, da porabljen čas, ki so ga vložili v vaje, ni bil zaman.

Ekipo CZ so sestavljali vodja Dejan Zemljarič in člani Andrejka Mislovič, Lidija Meško, David Mislovič, Danica Lenart, Tomas Štumberger in Sonja Forstnarič (rezerva).

Ekipo OORK sestavljali vodja Nina Prelog in člani Mira Porić, Sara Kostanjevec, Miha Slana, Aleš Vreš in Valerija Šmigoc.

Člani ekipe se želimo zahvaliti poveljniku CZ naše občine Ivanu Golobu, da nas je vzpodbujal in bodril. Prihodnje leto je gostiteljica tekmovanja naša občina.

Nina Prelog, foto: MP

Ekipo prve pomoči OORK Markovci v laični oskrbi ponesrečencev.

Tradicionalno srečanje krvodajalcev Slovenije

V soboto, 17. junija, je v Veržeu pri Ljutomeru potekalo 28. srečanje krvodajalcev Slovenije. Zbralo se jih je okrog 700, med njim tudi predstavniki iz naše občine. Med slovenske krvodajalce so prišli tudi gostje iz sosednjega Čakovca in Bad Radkesburga iz Avstrije. Miselna naravnost vseh krvodajalcev je poslanstvo v skrbi za sočloveka, ki je posledica volje in dejanj, kajti volja je most in ključ do uspeha in lepše prihodnosti vseh tistih, ki potrebujejo življenjsko rdeče zlato. Vseh 28 let je organizator srečanja Območno združenje Rdečega križa Ljutomer, krajevna organizacija Rdečega križa Veržej in občina Veržej. Prireditelj poteka v idiličnem naravnem okolju, le par sto metrov od reke Mure. Slavnostni govornik je bil predsednik Rdečega križa Slovenije dr. Dušan Keber, ki je spregovoril o krvodajalstvu na slovenskem in v mednarodnem merilu. Zahvalil se je

vsem, ki darujejo kri in tako rešujejo življenje tistih, ki so te življenjske tekočine potrebni.

Krvodajalci iz naše občine se vsa leta udeležujejo srečanja v Veržeu. Pohvale vredno je, da tudi župan naše občine Milan Gabrovec v okviru občinskega praznika vsako leto priredi sprejem za krvodajalce in se jim tako zahvali za njihovo nesebično pomoč sočloveku. Biti krvodajalec pomeni biti solidaren.

Lani so krvodajalci, ki darujejo kri za Občinsko organizacijo Rdečega križa Markovci, darovali 167 odzivov. Pričeli so se dopusti in običajno so krvodajalske akcije manj obiskane. Ob številnih prometnih nesrečah so potrebe po krvi povečujejo. Vabimo vas, da se odzovete terminom akcije OORK (informacije najdete v prireditveniku).

Marija Prelog Udeleženci srečanja krvodajalcev Slovenije iz naše občine.

Srečanje prostovoljk

V soboto, 17. junija, je bilo obilo različnih prireditev in srečanj. Med drugim smo se prostovoljke iz naše občine, ki delujemo v različnih društvih, odzvale večkratnemu majskemu vabilu prostovoljk iz PGD Ptujška Gora, saj je maj mesec prostovoljstva. Tako smo se članice Občinske organizacije Rdečega križa, župnijske Karitas, gasilke PGD Markovci in krvodajalke, ki darujejo kri za našo OORK, odpeljale proti Ptujski Gori. Tam so nas pričakale prostovoljke ne samo iz PGD Ptujška Gora, ampak tudi iz drugih društev. Po kavici in prijetnem klepetu smo se odpeljale proti Rogaški Slatini, kjer smo imele dogovorjen ogled v slovenskem prostoru dobro poznani tovarni kozmetičnih izdelkov Afrodita. Seveda je bilo to za ženske še posebej zanimivo. V trgovini smo imele možnost nakupa izdelkov po ugodnih cenah. Nato smo si ogledale Rogaško Slatino, kjer nam je turistični vodič malo za šalo, malo zares povedal, da so že skoraj »ruski«, saj so ruski podjetniki v večini lastniki turističnih objektov.

Nazaj grede smo si privoščile dobro kosilo v gostilni Špajza v Majšperku, nato pa smo se ustavile na Ptujski Gori, kjer smo imele vodeno zgodovinsko razlago ptujskogorske bazilike Marije zavetnice, ki jo je vodil pater Roman. Prostovoljke iz naše občine smo bile navdušene. V

cerkvi smo prižgale svečke in darovale za skupno sveto mašo, da bi še v prihodnosti bile zdrave in prostovoljno pomagale na različnih področjih. Nato smo si ogledale starotrško hišo, ki je tik pod cerkvijo in so jo v celoti prenovili pod nadzorom Zavoda za varstvo kulturne dediščine. V

njej je urejen muzej starih predmetov in pohištva izpred sto let in več. Urejena je črna kuhinja z odprtim kuriščem in krušno pečjo. Za hišo stoji lipa, zeliščni vrt in brajda, kjer imajo posajeno potomko stare trte z mariborskega Lenta. Spet smo bile navdušene. Naše druženje končale v gasilskem domu PGD Ptujška Gora.

Prostovoljke smo zato, da mlajšim in družbi pokažemo, da človek ni ustvarjen samo za svoje materialne dobrine, ampak da sodeluje in pomaga v svoji okolici tam, kjer najde zadovoljstvo in za to prejme tudi zahvalo. Čeprav je dandanes ženska zaposlena, ima družino in gospodinjstvo, še najde čas za prostovoljno delo v katerem izmed prostovoljnih in humanitarnih društev.

Prostovoljkam iz Ptujške Gore smo se zahvalile za njihovo celodnevno druženje, posebej pa smo za vso pomoč in organizacijo hvaležne mladi prostovoljki Janji Dežmaric Zolar.

Marija Prelog

Prostovoljke iz Ptujške Gore in Markovcev v Rogaški Slatini.

Od odlagališča smeti do sodobnega industrijsko-poslovnega središča

Se še spomnite, kaj je bilo včasih tam, kjer je danes naša obrtna cona? Nanjo smo se tako zelo navadili, da moramo močno pomisliti na podobo izpred dvajsetih let. Nič kaj uglednega. Zapuščena nekdanja gramoznica, ki je bila hkrati smetišče in divje odlagališče odpadkov.

Kaj so obrtne cone?

Za obrtne cone se v Sloveniji pojavljajo različna imena: obrtne cone, industrijske cone, obrtno-poslovne cone itd. Vsem je skupno, da gre za zemljišča, namenjena razvijanju industrijskih, obrtnih in podjetniških dejavnosti. Njihov razvoj se od cone do cone razlikuje. Nekatere so nastale iz propadlih podjetij ali zapuščenih objektov, ponekod z razvijanjem obstoječih industrijskih delov naselij, ali pa (kot na primeru naše občine) so nastale na novih lokacijah. Prav tako so pobude za njihov nastanek različne: ponekod so prišle s strani podjetnikov, ki potrebujejo prostor za svoje dejavnosti, s strani države ali na pobudo lokalnih skupnosti, kot so občine.

Razvoj Obrtne cone Novi Jork

Ob ustanovitvi samostojne občine Markovci je bila ena od prednostnih nalog spodbujanje gospodarstva in hkrati zagotovitev večjega števila delovnih mest znotraj občine. Po zgledu ostalih občin se je tudi pri nas pojavila želja po ustanovitvi industrijsko-obrtne cone.

Občina se je ustanovitve obrtne cone lotila sama, z lastnimi sredstvi, brez pomoči države. Dodatna spodbuda za njeno ustanovitev so bile tudi želje in interesi podjetnikov po ustreznih zemljiščih in poslovnih prostorih.

Načrti so se pojavili že takoj ob ustanovitvi, leta 1999. Začetek gradnje na prvih 4 ha se je začel leta 2000. V prvi fazi se je sanirala nekdanja gramoznica in divje odlagališče odpadkov.

Manjši del zemljišč (gramoznica) je bil v lasti občine, ostala zemljišča pa so odkupili. Naslednji korak je bila parcelacija na ustrezno velike parcele in izgradnja potrebne infrastrukture (elektrika, vodovod, prometna infrastruktura itd.), nato pa so parcele ponudili zainteresiranim podjetnikom. Občina je za kupce pripravila ugodne nakupne pogoje: triletno brezobrestno odplačevanje zemljišč in dvoletni moratorij na kupljena zemljišča.

Hkrati s tem so potekale aktivnosti za širitev cone. Leta 2004 se je razširila za 5 ha (na skupno 9 ha površine), do leta 2007 pa je obsegala že 12 hektarjev površine. Od takrat pa do danes se je razši-

rila na skupno 16 ha površine.

V Markovcih se lahko pohvalimo, da je obrtna cona dobro zaživela. V prvih letih je razvoj tekkel počasneje, z leti pa se je razvila v sodobno industrijsko središče, ki se lahko brez težav primerja s podobnimi zemljišči drugje po Sloveniji. Tukaj zasebniki in podjetja opravljajo različne dejavnosti, hkrati pa je pomemben zaposlovalec domačih ljudi in tistih iz sosednjih občin.

Aktivno je obrtna cona zaživela z letom 2003, ko je z delovanjem začelo prvo podjetje Vitiva, v naslednjih letih pa so mu sledila podjetja Kovinarstvo Hanželič, Ključavničarstvo Zemljarič, MCK d. o. o. in druga.

V desetih letih, do leta 2013, je število podjetnikov v obrtni coni zraslo na 12 podjetij, danes pa v njej posluje skupno 14 podjetij, ki se ukvarjajo z raznovrstnimi dejavnostmi. Prevladujejo gradbeni-

štvo, kovinska, kemična industrija, avto prevozništvu, avtoservis, zadnje leto pa je med širšo javnostjo najbolj znana »pripodobitev«
gostinski lokal La Siesta.

Od leta 2015 ima v obrtni coni svoje mesto tudi Zbirni center za ločeno zbiranje odpadkov pod okriljem Čistega mesta Ptuj.

Bežni pogled proti obrtni coni Novi Jork pa nam pove, da se zgodba tukaj ne konča. Gradbeni stroji ne počivajo in z gotovostjo lahko trdimo, da se bo še naprej razvijala in da bo število dejavnosti v njej še naraščalo.

Zakaj je obrtna cona za nas pomembna?

Že v eni izmed prejšnjih števil smo ugotavljali, da je večina podjetnikov in obrtnikov v naši občini samostojnih podjetnikov, večinoma samozaposlenih, nekaj pa takšnih, ki majo zaposlenega delavca ali dva.

Tudi podjetniki v obrtni coni so po večini domači ljudje, ki so svojo dejavnost začeli kot majhni obrtniki, samostojni podjetniki, največkrat z obrtno delavnico na domačem dvorišču. Njihova dejavnost je prerasla prvotne okvirje in s tem v možnosti za opravljanje svojega dela znotraj naselja. Zanje je obrtna cona prišla kot naročena. Preselili so sena ugodno lokacijo z možnostjo širitve svoje dejavnosti z dobro prometno dostopnostjo in ostalo ustrezno infrastrukturo, hkrati pa so se za sosede občasno moteče dejavnosti umaknile iz vaških središč. Na takšen način smo v prednosti vsi: podjetniki, ki imajo možnosti za nemoten razvoj svoje dejavnosti, potencialni iskanci zaposlitve, ki dobijo delo v bližini svojega doma in vsi ostali, ki s podjetništvom nimamo veliko skupnega, zavedamo pa se, da je razvito gospodarstvo v občini temelj za dobro življenje vseh občanov.

Podjetja v Obrtni coni Novi Jork:

- Avtoservis Pero, Peter Plohl s. p.
- CPMS SISTEMI d. o. o.
- DURID d. o. o.
- EMG investicije d. o. o.
- GP projekt d. o. o.
- Hanželič kovinarstvo d. o. o.
- INT TEŽAK d. o. o.
- JSR d. o. o.
- MCK d. o. o.
- Okrepčevalnica La Siesta, Vlasta Topolnik, s. p.
- PI&TO7 d. o. o.
- Reseda d. o. o.
- SAR avtomatizacija d. o. o.
- Vitiva d. d.

Nina Prelog

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

GEO MERA

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
PE: Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

Zborovsko petje se prične že v vrtcu ...

Veliko ljubiteljev petja ve, da je v Markovcih doma zborovsko petje, saj smo občina z bogato pevsko tradicijo ter s številnimi zbori. Eden teh je tudi Zborček vrtca Markovci, ki deluje že okroglih 10 let pod mojim vodstvom. Število pevcev iz leta v leto narašča, tako kot tudi število oddelkov v našem vrtcu, in zdaj že kar nekaj let zapored šteje približno 50 pevcev, starih od 4 do 6 let.

Vsako leto se z veseljem predstavimo tudi širšemu občinstvu. Sodelujemo na prireditvi Dan vrtca, na zaključnem koncertu šolskih zborov ter na prireditvi Cican poje in pleše, ki se vsako leto odvija

v veliki dvorani SNG Maribor. Na slednje smo še posebej ponosni, saj je prireditev na precej visokem nivoju, je posebno doživljiva in dobra izkušnja za otroke. Lahko se pohvalimo, da smo tudi s strani strokovnega ocenjevalca zmeraj pohvaljeni kot zbor z najbolj doživetim petjem oz. nastopom.

Letos smo k našim stalnim nastopom dodali še samostojni koncert in tako izvedli prvi samostojni koncert Zborčka vrtca Markovci. Zamisel o dogodku je v meni tlela že kakšna tri leta in naposled le prišla na plano. Koncert smo pričeli malce neobičajno, Najprej smo predsta-

vili peščico vaj in iger, s katerimi si otroci razvijajo pevske sposobnosti. Sledilo je petje pesmi, ki so jih otroci usvojili skozi leto. Naš trud je bil poplačan z velikim aplavzom, sami pa smo bili zelo ponosni, da nam je uspelo.

Za uspeh mladih pevcev pa nisem zaslužna sama. Ob meni je še kar nekaj oseb, ki se jim iz srca zahvaljujem. Najprej gre zahvala vodstvu šole in vrtca, ki nam daje veliko podporo ter odlične materialne pogoje za naše petje. Zahvala gre tudi sodelavkam, ki nas spremljajo na naših dogodkih. Za instrumentalne spremljave se zahvaljujemo učiteljici glasbe, Slavici

Lajh, ter učitelju Borisu Šegula in nazadnje vam dragi starši in poslušalci, ki nas spremljate ter nam s tem dajete veliko spodbude za nadaljnje delo.

Prav posebna zahvala pa gre vsem mojim dosedanjim pevcem, ki jih je sedaj že kar nekaj. Hvala vam za vse čudovite trenutke z vami, za vse kar ste me naučili, predvsem pa velika hvala, da lahko z vami delim to veliko ljubezen in strast, PETJE.

Polonca Strelac Čuš

»Od zrnja do kruha«

S projektom Turizem je bil cilj skozi celo šolsko leto otroku privzgojiti skrb zase in za okolje. Tako smo v skupini Balončki, v kateri so otroci, stari od 4 do 5 let, v začetku pričeli s tematskim sklopom »Živim zdravo z okoljem« in dodajali še druge sklope, projekte in natečaje.

Eden izmed projektov je bil tudi Turizem s podnaslovom: »Od zrnja do kruha.« Vzgojiteljice in otroci skupine Balončki smo se odpravili na pohod v Zaborce, kjer smo si ogledali Korošev mlin in celotno proizvodnjo. V vrtcu so otroci vonjali, okušali in prepoznali različne

vrste kruha. Prav tako so spoznali vse sestavine, ki so potrebne za pripravo kruha in kruh smo tudi spekli. Nazadnje je vsak otrok izdelal svoj lasten izdelek, rogljiček iz vzhajane testa. Vse skupaj smo spekli in na hodniku naredili razstavo, ki smo jo poimenovali: »Pekarna pri skupini

Balončki.«

Namen projekta je bil otrokom prikazati, kako dragocen in zdrav je kruh v vsakdanjem življenju, prikazati otrokom kulturno dediščino ter kako je bil kruh cenjen in kako težko ga je bilo pridelati nekoč v primerjavi z današnjim dnem.

Kruh je pomenil belo zlato. Če je kos kruha slučajno padel na tla, so ga pobrali s tal in ga poljubili. S tem sem želela otrokom približati etično vrednoto o presoji dobrega in slabega ter spoštljivega odnosa do kruha in narave. Spodbudila sem jih k oblikovanju dobre samopodobe in vrednot do sebe, soljudi in okolja, brez katerega človek ne more obstajati.

Otroci so ob tem spoznali oz. si privzgojili zdrav način prehranjevanja in spoznali različne vrste kruha, živil, pomen tradicionalnega slovenskega zajtrka ..., ki so velikega pomena za zdravo življenje.

Blanka Špur, dipl. vzg.

Projekt smo uspešno zaključili

V sklopu projekta Turizem smo se v skupini Smeškov odločili bližje spoznati Društvo podeželskih žena Markovci. Že prvo srečanje s članicami je bilo izredno sproščeno in prijetno. Povabili smo jih namreč v času pričakovanja praznikov, meseca decembra. Skupaj smo pripravili različna peciva. Naše gospe so skrbno zamesile testo, otroci so valjali, gnetli ... Komunikacija je bila odlična in kaj hitro je iz domače kuhinje zadišalo. Piškoti so bili tako slastni, da bi jih pojedli brez težav, a jih nismo. Posladkali smo se na srečanju, kjer so jih poskusili tudi naši starši. Drugič smo se srečali pred pustom. Naše prijateljice, kot bi jih lahko poimenovali, so nas naučile ustvariti pustno dekoracijo duh. Videti ni bilo preprosto. Ponovno so spretne roke priskočile na pomoč mladim ustvarjalcem in nastale so prečudovite rožice iz krep papirja. Rožice smo nato pritrdili na obroč, ki nam ga je pripravil naš gospod hišnik. Na koncu so

pustni dekoraciji članice iz DPŽ Markovci dodale še skrbno izbrane pisane trakove. Naš duh je bil končan. Prav čudovit in mogočen je bil videti. Ves pustni čas je krasil naš vrtec. Ponovno smo skupaj

preživeli prečudovite trenutke in veliko smo se naučili. Otroci bodo lahko prenašali pustno tradicijo Markovcev mlajšim prijateljem. Načrtovali smo še zadnje srečanje. Izvedli smo ga v maju v obliki

zaključnega piknika. Odpravili smo se v gasilski dom v Novi vasi, kjer so nas čakale naše prijateljice. Ves dopoldan so otroci uživali na igralih, v pesku, balinali, tekali ... V tem času smo vzgojiteljice in članice iz društva pripravile čevapčiče, hrenovke, ražnjiče. Tudi zelenjave ni manjkalo. Hrana je bila pripravljena. Sedli smo okoli mize. Lepo je bilo videti otroke kako uživajo, komunicirajo med seboj. Ko smo se najedli, se je zaslislala pesem, ki smo jo skupaj zapeli. Spominjalo je na čase, ko so ob večerih ali ob opravljenem delu znali zapeti ...

Naše druženje smo pripeljali do konca. Zaključili smo naš projekt. Cilji, ki smo si jih zadali, so bili izpolnjeni oz. celo preseženi. Imeli smo srečo, da smo lahko spoznali tako čudovite osebe, ki se razdajajo v društvu. Hvala je beseda, ki jo lahko samo izrečemo. Res ste edinstvene!

Erika Janžekovič

Spoznavali smo Šturmovce

Skupina Balončki smo raziskovali idilične Šturmovce. Naše pozornosti ni pritegnila le prekrasna narava, temveč tudi zanimive življenjske zgodbe ljudi, vezane na to vas. Osrednji poudarek projekta je bil otrokom približati Šturmovce kot kraj bogatih spominov, kot kraj, kjer se je nekoč kosilo, grabljalo in pelo. Otrokom smo torej želele predstaviti običaj košnje v Šturmovcih in z njo povezano vožnjo z ladjami.

Najprej smo se sprehodili do krajinskega parka, kjer smo doživeli harmonično naravo. Opazovali smo bogat rastlinski in živalski svet. Ogledali smo si cvetoče in že pokošene travnike, pos-

lušali ptičje petje, opazovali metulje in iskali kačje pastirje. Na poti smo se z mogočnega jezua zazrli v reko Dravo in proti kraju, kjer so se nekoč do Šturmovcev vozili z ladjami.

Sledil je osrednji del; košnja. Vzgojiteljice smo jo otrokom najprej približale s posnetkom, ki prikazuje omenjen običaj. Otroci so si ga z zanimanjem ogledali in postavljali radovedna vprašanja. Naš naslednji cilj je bil, da se dekleta in fantje sami preizkusijo v vlogi koscev in grabljic.

V torek, 23. maja 2017, so se pred vrtcem zbrali mladi kosci z lesenimi kosami in mlade grabljice z grabljami.

Ni bilo ob svitu, vsekakor pa za nas dovolj zgodaj dopoldan. Polni pričakovanj smo se napotili proti »Fošnarvi« domačiji, kjer smo s pesmijo naznanili naš prihod. Ker smo bili še v vsem zelo neveščni, smo si z gospodarjevo pomočjo najprej naklepali in nabrusili kose. Mladi fantiči so si pravilno nadeli na rame svoje lesene kose in se napotili na delo. Sledile so jim pridne in prikupne grabljice. Ko so mladi kosci zagledali travnik, so že nestrpnost čakali na svoj izziv. Kaj hitro so vneto posneli izkušenega kosca. Navdušeno so zamahovali s svojimi kosami in pogledovali, koliko trave so že nakosili. Po

košnji so se svojega dela končno lahko lotile grabljice. Tudi njim je gospodaričica pokazala, kako so to dekleta počele nekoč. Mlade grabljice so zavzeto raztresale pokošeno travo, da je frčala na vse strani. Obšli nismo niti »trčkanja«, ki spada h košnji trave.

Po doživetu opravljenem delu so si mladi kosci in grabljice zaslužili južino. V senci pod drevesom so segli po pogachi in jo z užitkom pojedli. Zahvalili smo se gospodarju in gospodarici za res topel sprejem ter se z vriskanjem napotili proti vrtcu.

Petra Zorko

Košnja mladih koscev

Grabljice na delu

Potovali smo k društvom naših vasi

V sklopu projekta *Z igro do prvih turističnih korakov* smo v vrtcu Markovci, v skupini Sončki, pripravili mesečni sklop dejavnosti z naslovom *Potujemo k društvom naših vasi*. V ta namen smo obiskali pet društev v bližini vrtca. O vsakem društvu smo si pred obiskom ogledali različne fotografije in videoposnetke. Po obiskih smo likovno ustvarjali ter spoznali nove pesmi.

Najprej smo obiskali Čebelarstvo Markovci, kjer nam je predstavnica pokazala čebelnjak in čebele, opisala njihovo delo in delo čebelarstva ter otrokom za pokušino ponudila med. V vrtcu smo nato spoznali narodno pesem *Čebelar* in iz škatle ustvarili večji čebelnjak, iz papirja pa čebelice. Sledil je obisk Prostovoljnega gasilskega društva Markovci, kjer nam je njihov predstavnik pokazal in opisal gasilski dom, gasilski avtomobil, gasilsko opremo ter opisal njihovo delo. Spoznali smo pesem o gasilcih, iz škatel pa smo ustvarili gasilski dom in gasilske avtomobile. Obiskali smo še Konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih. Pričakala sta nas dva člana. Pokazala sta nam konjeniško opremo, konja (kobilu), kočijo ter predstavila delo v njihovem društvu. Doživeli smo tudi ježo konja. Otroci so kobilu lahko pobožali ter sedeli na kočiji, kar jim je bilo najbolj všeč. Spoznali smo pesem *Moj črni konj*, s tempera barvami pa smo ustvarili konje. V vrtcu sta nas obiskali tudi predsednica in članica Društva podeželskih žena, ki sta nam opisali njihovo delovanje, nato pa skupaj z otroki spekli piškote, s

katerimi smo se na koncu vsi posladkali. Naslednji dan so otroci ustvarili različne piškote iz das mase, ob tem pa poslušali ljudske pesmi. Ob koncu našega projekta so nas v vrtcu obiskali še mladi člani Folklornega društva "Alojz Štrafela" Markovci in nam predstavili njihove aktivnosti ter oblačila, nato pa so nam zaplesali

še njihove folklorne plesne. Ob koncu obiska so se lahko tudi otroci preizkusili v plesanju njihovih plesov, nad čimer so bili zelo navdušeni. Na temo tega obiska so otroci ustvarili plesalce iz papirja.

Ob koncu našega projekta smo v avli vrtca pripravili razstavo fotografij obiskov in likovnih izdelkov posameznih

društev. Ker so otroci uživali pri vsakem obisku društva, bi takšno potovanje z veseljem ponovili in jih obiskali še več. Vsem omenjenim društvom se Sončki z vzgojiteljicama iskreno zahvaljujemo.

Mateja Gabrovec

Devetošolci na poti naprej – načrti za prihodnost

Čeprav sem si kot majhen otrok vedno želela, da bi nekoč postala frizerka, so se moje želje spremenile. Ko sem začela odraščati, so mi vedno bolj bili in so mi še pri srcu majhni otroci in dojenčki. Moja želja je postati vzgojiteljica predšolskih otrok. Za ta poklic seveda potrebuješ znanje, zato je moja želja, da najprej uspešno zaključim osnovno in srednjo šolo. Seveda si želim, da si kasneje v tej smeri pridobim zaposlitev.

Z otroci se rada igram, jim berem knjige, gledam risanke ter poslušam in pojem otroške pesmi. Všeč mi je otrokovo sporazumevanje z ljudmi, ko še ne zna prav veliko govoriti. Rada jim pomagam tudi pri risanju in izdelovanju kakšnih izdelkov. Ko opazujem njihov način dela, se včasih kar nasmejim, saj vidim, kakšna sem bila jaz, ko sem bila njihovih let.

Tudi sama si želim, da bi enkrat lahko imela otroke. Upam, da bom v srednji šoli dobila dovolj izkušenj in znanja, da bom lahko tudi svoje otroke vestno in spoštljivo vzgajala ter jim v življenju pomagala. Rada bi tudi potovala po svetu, predvsem v Afriko, saj želim spoznati drugačen način življenja in njihovo kulturo.

V prihodnosti želim imeti službo, svojo družino, s katero bom čutila ljubezen in povezanost, lepo in umirjeno življenje, osnovne stvari za življenje, predvsem pa zdravje.

Klara Kodrič, 9. r.

Moji načrti za prihodnost so skromni, a hkrati veliki. V jeseni bom začela obiskovati ekonomsko gimnazijo. Po srednji šoli bi rada odšla študirat, kaj točno, pa še ne vem, ampak mislim, da še imam čas sprejeti to odločitev. V življenju bi rada potovala in videla svet. Rada bi obiskala večja mesta v Evropi in vse neznane kraje. Želim si živeti v bližini kakšnega večjega mesta, kjer je veliko ljudi in kjer se vedno nekaj dogaja. Ko pa bi odrasla, pa bi raje živela na podeželju v bližini družine, prijateljev in kjer je veliko narave. Sama ne razmišljam veliko o daljni prihodnosti, saj me je strah, da se vse moje želje ne bi uresničile. Vem pa, da bi rada imela majhno družino in veliko dobrih prijateljev, da bi mi v življenju bilo lažje se spoprijeti s težavami.

Julia Marie Belšak, 9. r.

V osnovni šoli je bilo veliko žalostnih in veselih trenutkov. Žalostni so pozabljeni, spominjala se bom le lepih, veselih, srečnih, zabavnih trenutkov. V teh devetih letih sem dobila številne prijatelje. Sploh ne vem, kdaj je minilo vse to. Saj sploh ne vem, kako bo, ko bom šla v srednjo šolo. Po eni strani bom vsa ta leta v osnovni šoli pogrešala, po drugi strani pa komaj čakam stopiti en korak dalje v življenju. Za prihodnost še nimam načrtov. Pustila se bom presenetiti, saj je vsak dan nova priložnost do boljšega in lepšega življenja. Grem v Ekonomsko šolo, smer aranžerski tehnik, saj me veseli likovna umetnost. Rada ustvarjam in rišem, kar me pomirja in sprošča.

Meri Potočnik, 9. r.

Zaključujem deveti razred osnovne šole. Vpisal sem se v srednjo gradbeno šolo v Mariboru. Komaj čakam, da se začnejo počitnice, da bo več časa za prijatelje in da ne bo treba več hoditi v šolo. Čez nekaj let se vidim zaposlenega v gradbenem podjetju. Mogoče pa bom ustanovil svoje podjetje. Za ta poklic sem se odločil zato, ker se hiše vedno gradijo in stavbe vedno obnavljajo. Vedno so potrebna vzdrževalna dela.

V prostem času igram harmoniko. Zadnje tri mesece vadim bolj intenzivno, saj igram pri odrasli plesni skupini FD Markovci. Res mi je v užitek, da se enkrat na teden srečaš z ljudmi, ki so tvoji prijatelji. Takrat za dve uri na teden vedno pozabim na obveznosti in tegobe. To je postal moj hobi in ne obveznost in zdaj bi res težko živel brez tega. Je kot nabiranje nove energije za nov teden, za nov boj v življenju. Je kot sprehod v tišini, samoti, ob zvoku reke, ki gre svojo pot naprej. Je pa res, da je za to, da lahko žanješ uspeh in zmage v življenju, treba znati potrpeti in se potruditi po svojih najboljših močeh. Potrebno je veliko truda in vaje.

Če vam ne uspe, poskusite znova in znova in znova, kajti ni boljšega občutka, ko vidiš, kakšno pot si prehodil, ko prideš do cilja. Ne smeš pozabiti: poskušaj in poskušaj znova. Ni boljšega, kot živeti sanje svojih sanj. Sanjajte na veliko. Upajte si sanjati!

Metod Kostanjevec, 9. a

Po osnovni šoli sem se vpisal na srednjo šolo na Ptuj, kjer bom opravljal tri plus dve leti programa na strojni šoli. Po končani srednji šoli si bom poiskal zaposlitev, delal bom kot avtoserviser. Servisiral bom avtomobile, motorje in drugo. Ko bom v poletju dopolnil 16 let, bom opravil izpit za motor, nato si ga bom še kupil. V šestnajstem letu starosti bom tudi šel opravljat izpit za gasilca, ker bom kasneje postal gasilec v Prostovoljnem gasilskem društvu Bukovci. Kasneje, čez dve leti, ko bom star 18 let, bom šel opravljat izpit za avto. Po končanem izpitu si bom kupil avto. Načrti za nadaljnjo prihodnost pa še niso znani.

Niko Kostanjevec, 9. r.

Moji načrti za prihodnost niso veliki in če iskreno povem, še sama nisem prepričana, kako in kaj. Po končani osnovni šoli bom šolanje nadaljevala v gimnaziji. Ni me ravno strah težjih predmetov ali učenja, ampak bolj iskanja novih prijateljev in spoznanja novih ljudi. Rada bi postala kriminalist ali odvetnik, nisem se še ravno odločila. V prostem času bi se rada ukvarjala s športom, montirala video posnetke... Rada bi si ogledala svet, najbolj bi rada obiskala LA, še posebej Hollywood. Za nadaljnje načrte še ne vem, saj si bom zagotovo še za veliko stvari premislila.

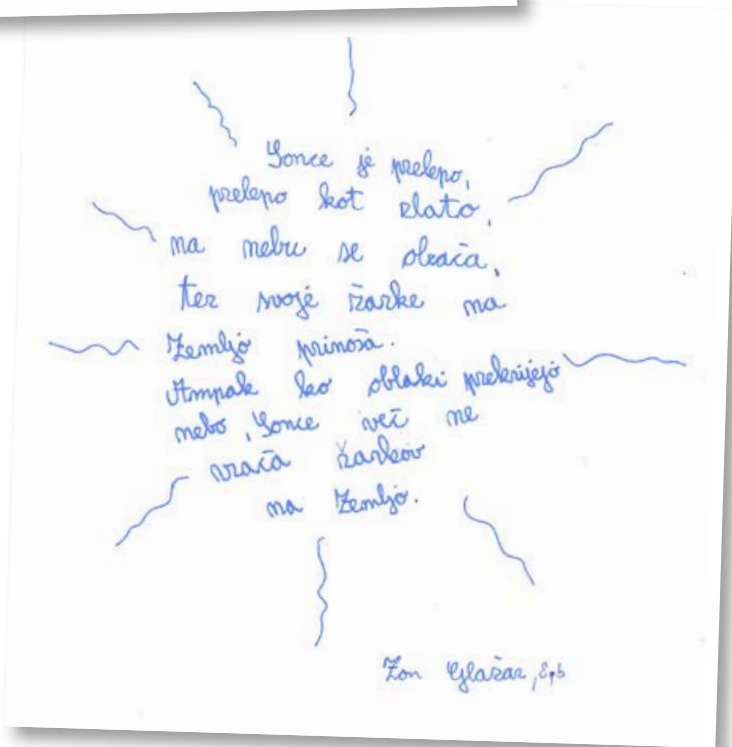
Vanessa Galun, 9. r.

Za vedno se poslavljam od osnovne šole, zato priznam, da sem polna pričakovanj, vendar me je tudi malce strah. Vpisala sem se na Gimnazijo Ptuj, kar pomeni, da bo moja pot težja od tiste, po kateri sem hodila do sedaj. Menim, da se bo ves trud splačal, saj imam zase visoke cilje. Zelo si želim študirati, to kar imam rada: socialne vede in pomagati ljudem, ki so v stiski. Zanimajo me tudi jeziki in druge kulture zunaj Slovenije in Evrope, zato me zanimajo potovanja po drugih celinah. Všeč sta mi tudi filozofija kot književnost. Vem, da se do zelenega cilja pride le s trdim delom in vztrajnostjo, česar mi ne primanjkuje. Malce sem negotova, kako mi bo uspevalo na novi šoli, toda prepričana sem, da sem na sedanji dobila veliko izkušenj in novega znanja, kar mi bo pripomoglo v prihodnosti.

Nika Keres, 9. r.

Pesem
je kot sončni
žarek, ki prebuja
jutro. Pesem
je kot mavrica
različnih barv
in melodij, vsak
dan se spreminja
in nas
vedno znova opominja
S pesmijo našo je lepše
živeti in se lepo
imeti.

Lucija Janžekovič 8.a

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

16. februarja 2017 je bil finale prireditve Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Z mano je šla Ana, ki je plesala balet. Pripeljala naju je moja mami Helena. Ko sva prišli tja, me je bilo strah.

Takoj je že bilo vse v redu, saj sta naju sprejeli dve zelo prijazni gospe. Peljali sta naju v kabino, kjer so bili tudi ostali nastopajoči. Po eni uri in pol spoznavanja smo dobili malico. Ko smo se najedli, je bila generalka. Generalke me je bilo strah, saj nisem točno vedela, kje moram stati. Generalka je trajala nekje dve uri. Med kosilom so imeli starejši generalko. Sledila je maska. Meni so samo naličili ustnice, saj sem že bila pripravljena. Uredili smo se in napočil je čas tekmovanja. Bilo me je zelo strah in imela sem veliko treme. Ko sem pela, sem se zadnje kitico zmotila, ampak tega ni nihče vedel. Ocenjena sem bila zelo dobro. Ko smo vsi odpeli, je napočil najbolj napet trenutek, saj sem izvedela, katero mesto sem dosegla. Prvo mesto me je zelo presenetilo. Dobila sem kovček za potovanje, priznanje in čisto svojo pesem.

Ko smo odšli domov, naju je z mamico ustavila Darja Gajšek. Z Ano naju je povabila, da bi prišli nastopat v oddajo Slovenski pozdrav.

Mia Pernat

Dobila sem hišnega ljubljénčka

Bilo je šolsko leto 2013/14, ko sem izvedela, da bomo dobili mladička angleškega koker španjela. Kupili smo ga v Psarni Dravski v Zrkovcih.

Čez par dni smo šli na prvi ogled. Majhni psički so bili zelo lepi. Niso še videli in slišali. Dogovorili smo se za nakup. Takrat me je psiček, ki smo ga potem kupili, polizal po prstu. Zelo mi je bil všeč. Ko smo šli na drugi ogled, smo že vedeli, katerega bomo kupili in kako mu bo ime. Takrat so kužki že hodili in videli ter slišali. Bili so zelo razigrani. Že naslednji dan smo začeli nakupovati: košarico za ležanje in blazino, posodice za hrano in vodo, ovratnice, oprsnico ter povodce ...

Končno je prišel dan nakupa. Zjutraj smo se pripravili ter šli na kosilo. Po kosilu smo se končno odpravili v Zrkovce. Vzreditelji so nam dali še napotke. Dobil je tudi veliko igračk ter brikete, tudi priboljške. Njegov rodovnik je Bailey Dravski. Poimenovali smo ga Tim. Ko je prišel v nov dom, je bil malo prestrašen, a mi je že naslednji dan skoraj strgal hlače. Zelo ga imam rada. Star je že tri leta.

Ema Vauda, 4. r.

Iz dnevnika nadebudnih osmošolk

31. 5. 2017

Danes smo s sošolci šli na izlet. Bilo je zabavno, največ časa smo preživeli na avtobusu. Bilo je lepo, še posebej na Bledu, kjer smo tudi namakali noge v jezero. Paintball je tudi bil zabaven, saj je zelo dober način sproščanja adrenalina. Videli smo tudi hišo našega največjega pesnika Prešerna, rojstno in tisto, v kateri je nazadnje živel v Kranju. Obiskali smo Avsenikov muzej in grob v Begunjah.

5. 6. 2017

Današnji dan je bil povprečen. Vrnjene smo dobili teste od angleščine. Šlo mi je odlično, saj imam rada angleščino in mi gre dobro. Morda je za to krivo prekomerno gledanje YouTube, seveda v angleščini. Pisali smo tudi biologijo, za katero nisem 100-odstotna, ampak se pustimo presenetiti. Vsekakor je bil lep začetek prenatrpanega junija.

Viktorija Puc

31. 5. 2017

Zbudila sem se že ob petih zjutraj, saj smo se osmošolci ob šestih zbrali na avtobusni postaji, ker smo odšli na izlet. Na izletu smo si ogledali Prešernovo rojstno hišo ter pisarno v Kranju, kjer je deloval oziroma pisal pesmi. Kasneje smo se odpravili v Begunje v Avsenikov muzej, ogledali pa smo si tudi njegov grob. Potem smo odšli na Bled in na koncu še na paintball, kjer smo se zelo zabavali. Bilo je super!

3. 6. 2017

Zjutraj se ni dogajalo nič posebnega. Ob treh popoldan smo odšli gasilci v Zabovce na uradni del gasilske prireditve, kjer so razvili nov prapor. Zvečer sem z družino odšla na praznovanje 60-letnice. Tam sem spoznala svojih 5 mrzlih sestričen ter 2 mrzla bratranca. Bilo je super!

4. 6. 2017

Zjutraj sem odšla k maši, saj je bila binškošna nedelja. Kasneje smo odšli na kosilo in nato na Ptuj, kjer je bila revija cerkvenih pevskih zborov, kjer sem nastopala. Ta dan se je hitro končal.

Sara Kitak

31. 5. 2017

Ko sem se zjutraj zbudila, sem vedela, da je pred mano dolg, lep in zanimiv dan. S sošolkami in sošolci smo se odpravili na zaključni izlet. Odpravili smo se na Gorenjsko, kjer smo si ogledali Prešernovo rojstno hišo v Vrbi in hišo, v kateri je živel, preden je umrl. Kasneje smo si ogledali Avsenikov muzej. Ta mi je bil najbolj všeč. Dan smo zaključili na paintballu. Polni adrenalina smo se podali v boj in se imeli zelo lepo. Domov smo po dolgem dnevu prišli utrujeni in polni informacij ter lepih spominov.

Lucija Janžekovič

31. 5. 2017

Zjutraj sem se zelo težko zbudila in se odpravila v Markovce, kjer me je že čakal avtobus. S sošolci in sošolkami smo se podali na najboljšo avanturo v letu – končni izlet. Najprej smo si ogledali hišo v Kranju, kjer je France Prešeren bival in umrl. Tam so nam povedali veliko o njegovem življenju. Za tem smo obiskali še Vrbo in si ogledali Prešernovo rojstno hišo. Tam so nam povedali več o njegovem otroštvu. Potem smo šli še v Begunje. Ogledali smo si Avsenikov muzej ter se pošteno najedli v gostilni Pri Jožovcu. Pogledali smo si še lepo Blejsko jezero in končno prispeli na paintball, ki smo se ga vsi najbolj veselili. Ta dan sem se imela zelo lepo in komaj čakam na naslednji izlet.

Eva Kokot

31. 5. 2017

Danes sem se že ob šestih zjutraj odpravila s svojimi sošolci na zaključno ekskurzijo. Čakala nas je triurna vožnja z avtobusom do Kranja, kjer je imel odvetniško pisarno in tudi umrl pesnik France Prešeren. Obiskali smo tudi njegov rojstni kraj v Vrbi. Odpravili smo se v Begunje, kjer so si najprej ogledali Avsenikov grob na pokopališču, nato pa še njegov muzej. Imeli smo kosilo v gostišču Avsenikovega očeta, tam pa smo si tudi ogledali dvorano, kjer snemajo Slovenski pozdrav. Med potjo v Radovljico smo se odpravili še na Bled. Ko smo prispeli v Radovljico, smo si nadeli zaščitne obleke, čelade, si vzeli puške za paintball in se odpravili na bojno polje. Ob osmi uri smo vsi utrujeni prispeli v Markovce.

Ana Čuš

Športni ribiči DU Markovci, zmagovalci upokojske lige Spodnjega Podravja

Ribiči, člani ŠRD Markovci, ki so istočasno tudi člani DU Markovci, so se z doseženim rezultatom uvrstili na državno ekipno prvenstvo. V spodnjepodravski ligi so izmed devet nastopajočih ekip zmagali v obeh konkurencah. Od sedmih tekem so tri šteje za uvrstitev na državno prvenstvo, štiri plus prve tri tekme pa za naziv prvaka Spodnjega Podravja. V obeh kategorijah so bili zmagovalci člani ekipe DU Markovci. Ekipo je sestavljalo sedem članov: Franc BROMŠE, Alojz HOJNIK, Dušan HORVAT, Ivan LESJAK, Zvonko PETEK, Stanko PETROVIČ in Marjan PLOŠINJAK.

Vodja ekipe Franc BROMŠE: »Svojim članom ekipe vse čestitke za trud in požrtvovalnost. Velika hvala tudi DU

Markovci na čelu z Antonom MAJERIČEM in ŠRD Markovci za vso nudeno pomoč.«

Predsednik DU Markovci dodaja: »Čestitke ekipi za uspeh, ki ga v precej močni konkurenci ni lahko doseči. Naša ribiška športna ekipa je že nekaj let v samem vrhu športnih ribiških ekip upokojsencev Slovenije. Čeprav se je v tem času zamenjalo nekaj članov ekipe, pa je to očitno bilo koristno, saj jim je ponovno prineslo prvo mesto v regiji in uvrstitev na državno tekmovanje, kjer jim seveda prav tako želimo vrnitev na najvišjo stopničko.»

Iskrene čestitke ribičem ŠRD Markovci in ribiški ekipi DU Markovci.

Ignac Habjanič, foto: Srđan Mohorič

Ribolovna tekma podjetja Han d. o. o.

Tudi letos je zadnja sobota v mesecu maju bila rezervirana za ribolovno tekmo podjetja HAN d. o. o. oziroma za trgovino Tuš Špic market. Posebnost te tekme je, da poleg treh prvouvrščenih, ki prejmejo pokale (zmagovalec dobi še veliki prehodni pokal), vsi nastopajoči oz. sodelujoči dobijo tudi praktične nagrade, ki jih prispeva podjetje HAN d.o.o. Prijavljenih

in nastopajočih ribičev tekmovalcev je bilo 46. Lanski zmagovalec žal zaradi bolezni ni sodeloval.

G. Rado Plohl je o tekmi povedal: »Pred 3 leti sem dal predlog ŠRD Markovci, da bi podjetje HAN d. o. o. organiziralo oz. sponzoriralo tekmo v lovu rib s plovcem v ribniku Prvenci, kjer bi vse nagrade podelilo podjetje in tudi izkupiček

od prijavnine bi ostal in se doniral ŠRD za njihove potrebe v tekočem letu. Tudi gostitev tekmovalcev po končani tekmi bi bil na račun podjetja HAN d. o. o. Prvo leto sem tudi sam tekmoval in na koncu v svojem sektorju celo zmagal, pa so mi zlobni jeziki očitali, da sem organiziral tekmo zase in zato sedaj ne tekmujem oziroma imam preveč dela z organizacijo

in logistiko. Veliki prehodni pokal mora tekmovalec osvojiti 3-krat, da mu ostane v trajno last.

Vesel sem, da je letos vse teklo lepo po ustaljenem in zamišljenem redu. K temu je botrovalo lepo vreme in zelo visoka udeležba ribičev. Dogodek želimo ponoviti tudi drugo leto, zato že sedaj vljudno vabljeni na tekmo, ki bo konec maja prihodnje leto.

Po triurni tekmi in tehtanju je tehtnica pokazala naslednje rezultate: 3. mesto je osvojil Viktor Slameršak (22,580 kg), 2. mesto Valter Šmit (24,540 kg) in 1. mesto Matej FEGUŠ (33,140 kg) ter s tem osvojil velik prehodni pokal.

Branko Kostanjevec, predsednik ŠRD Markovci: »Imeli smo zelo lepo vreme. Udeležba ribičev je bila nekoliko večja kot lansko leto, vzdušje ob ribniku in med tekmovalci pa prijetno. Še enkrat hvala g. Plohlu za idejo in donacijo.»

Lep ribiški pozdrav in DOBER PRIJEM!

Ignac Habjanič

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Doseg vašega oglasa v vsako gospodinjstvo občine Markovci.

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

- zadnja stran ovitka	250,00 EUR
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR
- vizitka	20,00 EUR

Spoštovani bralci in oglaševalci,

v ceniku oglaševanja v Listu iz Markovcev še vedno velja: 1 + 1 gratis, torej enega plačate, enega dobite ZASTONJ.

Uredniški odbor

Naročila in informacije na
markovski.list@gmail.com

Prijateljsko srečanje ribičev

Naši ribiški prijatelji iz ŠRD Gorišnica so izrazili željo po tesnejšem sodelovanju s člani ŠRD Markovci. Prisluhnilo smo njihovi želji po druženju in jih v petek, 16. junija, povabili k ribniku Prvenci na ribiško tekmo in prijetno kramljanje, izmenjavo izkušenj, mnenj in tudi težav, ki jih imamo društva s podobnimi aktivnostmi.

Pripravili smo medsebojno tekmovanje v lovu rib s plovcem. Na vsaki strani

je v ekipi tekmovalo 14 članov, ki so želeli nasprotni strani dokazati, da so boljše ribiči od njih. Tehnica ne laže in po triurnem namakanju trnkov je pokazala sledeče rezultate:

ŠRD Markovci: 362 kg ujetih rib in ŠRD Gorišnica: 307 kg ujetih rib (razlika 55 kg v korist ribičev ŠRD Markovci)

Najuspešnejši posameznik pri zmagovalcih je bil Viktor SLAMERŠEK s 53,000 kg. »Moja zmaga, zmaga ekipe,

lepo vreme in prijetno vzdušje ... Kaj bi si želel človek še lepšega?«

Najuspešnejši posameznik pri poraženih je bil Dušan HORVAT s 38,000 kg. Povedal je: »Res je bilo prijetno in prijateljsko vzdušje, kjer se ribiči kljub tekmovalnemu značaju lepo počutimo. Tako organiziranih srečanj bi moralo biti še več, kajti vse je bilo organizirano na najvišjem nivoju.«

Branko KOSTANJEVEC, predsednik ŠRD Markovci: »Sosedje so izrazili željo po druženju, ki smo ji z veseljem prisluhnilo. Smo namreč kolektiv veselih in prijaznih ribičev, pripravljen na sodelovanje in odziv na vse pozitivne ideje in predloge. Bilo je lepo vreme, prijetno in veselo vzdušje, ki ga je kronala naša zmaga na tekmi.«

Ignac Habjanič, foto: Srdan Mohorič

EMITT

d.o.o.

TRGOVINA IN STORITVE

Stojnci 19, 2281 Markovci

T:02/7888160, F:02/7888161, M: 031/224-660

www.emitt.si, info@emitt.si

Velika izbira notranje in zunanje razsvetljave po ugodnih cenah!

La Siesta

INDUSTRIJSKA CONA MARKOVCI

KAVARNA • HRANA • KLUB

MALICE
PON-PET
10 -14h

DOSTAVA
MALIC PO
DOGOVORU

041 508 611

zabava z **DJ-i**
vsak petek in soboto
20 - 04h

VLASTA TOPOLNIK S.P. | NOVA VAS PRI MARKOVCIH 108 | 2281 MARKOVCI |

Poletni PRIREDITVENIK julij–september 2017:

od sobote, 8., do sobote 15. julija

gasilska olimpijada v Beljaku (Avstrija), na kateri sodelujeta tudi dve naši občanki

torek, 11. julij

krvodajalska akcija občine Markovci na transfuzijskem oddelku Bolnišnice Ptuj od 7. do 11. ure

petek, 21., in sobota, 22. julij

Aninska noč v Stojncih: v petek Tretja izmena in skupina Smile, v soboto DJ Dale in ansambel Veseli svatje (PGD Stojnci)

torek, 8. avgust

krvodajalska akcija občine Markovci na transfuzijskem oddelku Bolnišnice Ptuj od 7. do 11. ure

sobota, 12. avgust

3. spust po Dravi (od gostišča Palaska v Novi vasi pri Markovcih do Hiše usnja, Herman Kokol v Dolanah, zaključni piknik v Stojncih), informacije in prijave: Silvo Bezjak, Dejan Strelec

od nedelje, 20., do petka 25. avgusta

9. mladinski glasbeni tabor v Markovcih (KUD Markovski zvon)

od petka, 25., do nedelje, 27. avgusta

tabor gasilske mladine v Slovenji vasi (OGZ Ptuj)

sobota, 26. avgust

vaški piknik v Stojncih

torek, 26. september

krvodajalska akcija občine Markovci na transfuzijskem oddelku Bolnišnice Ptuj od 7. do 11. ure

torek, 26. september

predavanje z naslovom Uravnoreženo varno prehranjevanje, poročna dvorana (OORK in župnijska Karitas)

Potovanje po zvezdnih stezah

V Kulturno-umetniškem društvu Markovski zvon smo v polnih pripravah na letošnji že 9. Mladinski glasbeni tabor Poj z menoj, ki bo potekal od 20. do 25. avgusta. Vabila smo razdelili in poslali že aprila, prijave pa smo zbirali do začetka junija. Letos se je na tabor prijavilo kar 62 otrok in mladih. Ker nam prostorski in kadrovske pogoji ne omogočajo tako velikega števila tabornikov, smo morali opraviti selekcijo in s tem na žalost razočarati 10 otrok. Res si želimo, da bi vsako leto lahko sprejeli vse, ki si želijo sodelovati, ampak enostavno ne gre.

Vsako leto tabor spremlja določena tema. Tako smo že izvedli tabore na temo hrane, svetnikov, pomoči, domovine, Evrope, starih običajev ... Letos se bomo prvič sprehodili izven našega planeta, saj bo letošnja tema VESOLJE. Čaka nas torej šest zanimivih galaktičnih poznopoletnih dni, ko bomo peli, igrali, se učili, plesali in se predvsem zabavali. Zopet bomo pripravili zaključni koncert, ki bo v četrtek, 24. avgusta 2017, ob 20. uri na župnijskem dvorišču v Markovcih. Že sedaj ste vsi prav toplo vabljeni. Ss tem boste podprli naše otroke in naše delo.

Gregor Zmazek, vodja tabora

Zbiranje starega papirja

Učenci letošnjih 8. razredov bomo že med počitnicami zbirali star papir. V mesecu juliju in avgustu bodo učenci enkrat ali dvakrat obiskali vaše domove in odpeljali zbran papir. Vse občane vljudo prosimo, da sodelujejo z nami, saj s tem ne pridobimo samo denarnih sredstev, ampak skrbimo za okolje, učenci se gibljejo in družijo s sovrstniki, se odmaknejo od elektronskih naprav doma, razvijajo komunikacijske vrline, prav tako pa tudi spoznavajo svoje sovaščane in soobčane.

Marsikaterega starejšega osamljenega občana/občanko lahko s svojim obiskom tudi razveselijo.

Če imate večje količine starega papirja, ki bi se ga radi na hitro znebili, nam prosim pošljite SMS (s sporočilom in naslovom) ali nas pokličite na 040 632 919. V najkrajšem možnem času bomo organizirali, da bo nekdo prišel po papir in ga odpeljal.

Že vnaprej se vam najlepše zahvaljujemo za sodelovanje.

Učenci 8. razredov, Gregor Zmazek

